

UGOVOR IZ NICE
O
IZMJENI UGOVORA O EUROPSKOJ UNIJI,
UGOVORÂ O OSNIVANJU EUROPSKIH ZAJEDNICA
I ODREĐENIH S NJIMA POVEZANIH AKATA
(2001/C 80/01)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJANACA,

NJEZINO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,

PREDSJEDNIK SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE,

PREDSJEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANJOLSKE,

PREDSJEDNIK FRANCUSKE REPUBLIKE,

PREDSJEDNICA IRSKE,

PREDSJEDNIK TALIJANSKE REPUBLIKE,

NJEGOVA KRALJEVSKA VISOST VELIKI VOJVODA OD LUKSEMBURGA,

NJEZINO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,

SAVEZNI PREDSJEDNIK REPUBLIKE AUSTRIJE,

PREDSJEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,

PREDSJEDNICA REPUBLIKE FINSKE,

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE,

NJEZINO VELIČANSTVO KRALJICA UJEDINJENE KRALJEVINE VELIKE BRITANIJE I
SJEVERNE IRSKE,

PODSJEĆAJUĆI na povijesnu važnost okončanja podijeljenosti europskog kontinenta,

ŽELEĆI završiti proces pripremanja institucija Europske unije za njihovo funkcioniranje u proširenoj Uniji, započet Ugovorom iz Amsterdama,

ČVRSTO ODLUČIVŠI da na toj osnovi nastave s pregovorima o pristupanju kako bi ih uspješno dovršili u skladu s postupkom utvrđenim Ugovorom o Europskoj uniji,

ODLUČILI SU izmijeniti Ugovor o Europskoj uniji, ugovore o osnivanju Europskih zajednica i određene s njima povezane akte

i u tu su svrhu odredili kao svoje opunomoćenike:

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJANACA:

g. Louisa MICHELA, zamjenika predsjednika Vlade i ministra vanjskih poslova

NJEZINO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE:

g. Mogensa LYKKETOFTA, ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNIK SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE:

g. Josepha FISCHERA, saveznog ministra vanjskih poslova i zamjenika saveznog kancelara

PREDSJEDNIK HELENSKE REPUBLIKE:

g. Georgiosa PAPANDREOUA, ministra vanjskih poslova

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANJOLSKE:

g. Josepa PIQUÉ I CAMPSA, ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNIK FRANCUSKE REPUBLIKE:

g. Huberta VÉDRINEA, ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNICA IRSKE:

g. Briana COWENA, ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNIK TALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Lamberta DINIJA, ministra vanjskih poslova

NJEGOVA KRALJEVSKA VISOST VELIKI VOJVODA OD LUKSEMBURGA:

gđu Lydie POLFER, zamjenicu predsjednika Vlade, ministricu vanjskih poslova i vanjske trgovine

NJEZINO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE:

g. Joziasa Johannes van AARTSENA, ministra vanjskih poslova

SAVEZNI PREDSJEDNIK REPUBLIKE AUSTRIJE:

gđu Benitu FERRERO-WALDNER, saveznu ministricu vanjskih poslova

PREDSJEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE:

g. Jaimea GAMU, državnog ministra, ministra vanjskih poslova

PREDSJEDNICA REPUBLIKE FINSKE:

g. Erkkija TUOMIOJU, ministra vanjskih poslova

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE:

gđu Annu LINDH, ministricu vanjskih poslova

NJEZINO VELIČANSTVO KRALJICA UJEDINJENE KRALJEVINE VELIKE BRITANIJE I
SJEVERNE IRSKE:

g. Robina COOKA, ministra vanjskih poslova i poslova Commonwealtha

KOJI su se, razmijenivši svoje punomoći za koje je utvrđeno da su u valjanom i propisanom obliku,

SPORAZUMJELI KAKO SLIJEDI:

Dio prvi

SADRŽAJNE IZMJENE

Članak 1.

Ugovor o Europskoj uniji mijenja se u skladu s odredbama ovog članka.

1. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

1. Na temelju obrazloženog prijedloga jedne trećine država članica, Europskog parlamenta ili Komisije, Vijeće može, odlučujući većinom od četiri petine svojih članova uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta, utvrditi da postoji očita opasnost da država članica teško prekrši načela navedena u članku 6. stavku 1. i može toj državi uputiti odgovarajuće preporuke. Prije nego što to utvrdi, Vijeće saslušava dotičnu državu članicu i, odlučujući u skladu s istim postupkom, može pozvati neovisne osobe da u razumnom roku podnesu izvješće o stanju u toj državi članici.

Vijeće redovito provjerava postoje li i dalje razlozi koji su bili temelj za takvo utvrđenje.

2. Vijeće, u sastavu šefova država ili vlada i odlučujući jednoglasno, na prijedlog jedne trećine država članica ili Komisije te uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta može utvrditi da država članica teško i trajno krši načela navedena u članku 6. stavku 1. nakon što pozove vladu dotične države članice da se očituje.

3. Ako je utvrđeno kršenje temeljem stavka 2., Vijeće može, kvalificiranom većinom odlučiti da se dotičnoj državi članici suspendiraju određena prava koja proizlaze iz primjene ovog Ugovora, uključujući pravo glasa predstavnika vlade te države članice u Vijeću. Pritom Vijeće uzima u obzir moguće posljedice takve suspenzije na prava i obveze fizičkih i pravnih osoba.

Obveze dotične države članice temeljem ovog Ugovora u svakom slučaju i dalje obvezuju tu državu.

4. Vijeće može kvalificiranom većinom naknadno odlučiti izmijeniti ili opozvati mjere poduzete temeljem stavka 3., ako su se promijenile okolnosti zbog kojih su mjere uvedene.

5. Za potrebe ovog članka, Vijeće odlučuje ne uzimajući u obzir glas predstavnika vlade dotične države članice. Suzdržani glasovi nazočnih ili zastupanih članova ne sprečavaju donošenje odluka iz stavka 2. Kvalificirana većina utvrđuje se kao udio ponderiranih glasova dotičnih članova Vijeća jednak onom utvrđenom člankom 205. stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

Ovaj se stavak primjenjuje i u slučaju kada se prava glasa suspendiraju na temelju stavka 3.

6. Za potrebe stavaka 1. i 2., Europski parlament odlučuje dvotrećinskom većinom danih glasova koji predstavljaju većinu njegovih članova.“

2. Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

1. Zajednička vanjska i sigurnosna politika uključuje sva pitanja povezana sa sigurnošću Unije, uključujući postupno oblikovanje zajedničke obrambene politike koja bi mogla dovesti do zajedničke obrane, ako Europsko vijeće tako odluči. Ono u tom slučaju daje preporuku državama članicama da usvoje takvu odluku u skladu sa svojim ustavnim odredbama.

Politika Unije u skladu s ovim člankom ne dovodi u pitanje poseban karakter sigurnosne i obrambene politike određenih država članica te poštuje obveze pojedinih država članica na temelju Sjevernoatlantskog ugovora, koje svoju zajedničku obranu ostvaruju u okviru Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) i u skladu je sa zajedničkom sigurnosnom i obrambenom politikom utvrđenom unutar tog okvira.

Pružat će se podrška postupnom oblikovanju zajedničke obrambene politike, u mjeri u kojoj države članice to smatraju primjerenim, na temelju međusobne suradnje u području naoružanja.

2. Pitanja na koja se odnosi ovaj članak uključuju humanitarne i spasilačke zadaće, zadaće očuvanja mira i zadaće borbenih snaga u upravljanju krizama, uključujući uspostavu mira.

3. Odluke koje imaju implikacije u području obrane temeljem ovog članka donose se ne dovodeći u pitanje politike i obveze iz drugog podstavka stavka 1.

4. Odredbama ovog članka ne sprečava se razvijanje tješnje suradnje između dvije ili više država članica na bilateralnoj razini, u okviru Zapadnoeuropske unije (ZEU) i NATO-a, u mjeri u kojoj takva suradnja nije suprotna ili ne sprečava suradnju predviđenu ovom glavom.

5. Radi promicanja ciljeva ovog članka njegove će se odredbe preispitati u skladu s člankom 48.“

3. U članku 23. stavku 2. podstavku 1. dodaje se sljedeća treća alineja:

„– kada se imenuje posebni predstavnik u skladu s člankom 18. stavkom 5.“

4. Članak 24 zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 24.

1. Kada je u provedbi ove glave potrebno sklopiti sporazum s jednom ili više država ili međunarodnih organizacija, Vijeće može ovlastiti Predsjedništvo, kojem prema potrebi pomaže Komisija, da u tu svrhu započne pregovore. Takve sporazume sklapa Vijeće na preporuku Predsjedništva.

2. Ako se sporazumom uređuje pitanje kod kojeg je za donošenje unutarnjih odluka potrebna jednoglasnost, Vijeće odlučuje jednoglasno.

3. Ako je sporazum predviđen radi provedbe zajedničke akcije ili zajedničkog stajališta, Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom u skladu s člankom 23. stavkom 2.

4. Odredbe ovog članka primjenjuju se i na pitanja iz glave VI. Ako se sporazumom uređuje pitanje kod kojeg je za donošenje unutarnjih odluka ili mjera potrebna kvalificirana većina, Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom u skladu s člankom 34. stavkom 3.

5. Nijedan sporazum ne obvezuje državu članicu čiji predstavnik u Vijeću izjavi da se moraju poštovati njezini ustavni propisi; ostali se članovi Vijeća mogu suglasiti da se sporazum unatoč tome primjenjuje privremeno.

6. Sporazumi sklopljeni pod uvjetima određenima ovim člankom obvezujući su za institucije Unije.”

5. Članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.

Ne dovodeći u pitanje članak 207. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Politički i sigurnosni odbor prati međunarodnu situaciju u područjima obuhvaćenima zajedničkom vanjskom i sigurnosnom politikom i doprinosi utvrđivanju politika davanjem mišljenja Vijeću, na zahtjev Vijeća ili na vlastitu inicijativu. Također nadzire provedbu usuglašenih politika, ne dovodeći u pitanje odgovornost Predsjedništva i Komisije.

U okviru ove glave, taj Odbor, u sklopu odgovornosti Vijeća, provodi politički nadzor i strateški usmjerava operacije upravljanja krizama.

Ne dovodeći u pitanje članak 47., Vijeće može ovlastiti Odbor da za potrebe i za vrijeme trajanja operacije upravljanja krizama, kako ih utvrdi Vijeće, donosi odgovarajuće odluke o političkom nadzoru i strateškom usmjeravanju operacije.”

6. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 27.a

1. Pojačana suradnja u bilo kojem od područja iz ove glave ima za cilj očuvanje vrijednosti i ostvarivanje interesa Unije kao cjeline, afirmacijom njezina identiteta kao koherentne snage na međunarodnoj sceni. Pri takvoj se suradnji poštuju:

- načela, ciljevi, opće smjernice i koherentnost zajedničke vanjske i sigurnosne politike, te odluke donesene u okviru te politike
- ovlasti Europske zajednice i
- koherentnost među svim politikama Unije i njezinim vanjskim aktivnostima.

2. Članci 11. do 27. i članci 27.b do 28. primjenjuju se na pojačanu suradnju predviđenu ovim člankom, osim ako je drukčije predviđeno člankom 27.c i člancima 43. do 45.

Članak 27.b

Pojačana suradnja na temelju ove glave odnosi se na provedbu zajedničke akcije ili zajedničkog stajališta. Ne odnosi se na pitanja koja imaju implikacije u području vojske ili obrane.

Članak 27.c

Države članice koje među sobom namjeravaju uspostaviti pojačanu suradnju temeljem članka 27.b podnose u tu svrhu zahtjev Vijeću.

Zahtjev se dostavlja Komisiji i na znanje Europskom parlamentu. Komisija daje svoje mišljenje posebno o tome je li predložena pojačana suradnja koherentna s politikama Unije. Vijeće daje ovlaštenje, odlučujući u skladu s drugim i trećim podstavkom članka 23. stavka 2. te u skladu s člancima 43. do 45.

Članak 27.d

Ne dovodeći u pitanje ovlasti Predsjedništva ili Komisije, glavni tajnik Vijeća, Visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, posebice osigurava da Europski parlament i svi članovi Vijeća budu u potpunosti obaviješteni o provedbi pojačane suradnje u području zajedničke vanjske i sigurnosne politike.

Članak 27.e

Svaka država članica koja želi sudjelovati u pojačanoj suradnji uspostavljenoj u skladu s člankom 27.c priopćuje svoju namjeru Vijeću i obavješćuje Komisiju. Komisija u roku od tri mjeseca od dana primitka te obavijesti daje Vijeću mišljenje. U roku od četiri mjeseca od dana primitka te obavijesti Vijeće donosi odluku o zahtjevu i o svim posebnim aranžmanima koje smatra potrebnima. Smatra se da je odluka donesena, osim ako Vijeće, kvalificiranom većinom, u istom razdoblju odluči odgoditi donošenje odluke; u tom slučaju Vijeće mora navesti razloge za svoju odluku i odrediti rok za njezino ponovno razmatranje.

Za potrebe ovog članka Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom. Kvalificirana većina utvrđuje se kao udio ponderiranih glasova i udio broja dotičnih članova Vijeća jednak onima utvrđenima u članku 23. stavku 2. trećem podstavku.“

7. U članku 29. stavku 2. alineja 2. zamjenjuje se sljedećim:

“– tješnjom suradnjom među pravosudnim i drugim nadležnim tijelima država članica, uključujući suradnju putem Europskog ureda za pravosudnu suradnju („Eurojust“), u skladu s odredbama članaka 31. i 32.“

8. Članak 31. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 31.

1. Zajedničko djelovanje u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima uključuje:

- (a) olakšavanje i ubrzavanje suradnje među nadležnim ministarstvima te sudskim ili drugim odgovarajućim tijelima država članica, uključujući, prema potrebi, suradnju putem Eurojusta, u vezi sa sudskim postupkom i izvršenjem odluka
- (b) olakšavanje izručenja među državama članicama
- (c) osiguravanje usklađenosti pravila koja se primjenjuju u državama članicama, u mjeri u kojoj je to potrebno za poboljšavanje takve suradnje
- (d) sprečavanje sukobâ nadležnosti među državama članicama
- (e) postupno usvajanje mjera kojima se utvrđuju minimalna pravila u vezi s konstitutivnim elementima kaznenih djela i kaznenopravnim sankcijama u polju organiziranoga kriminala, terorizma i nezakonitog trgovanja drogom.

2. Vijeće potiče suradnju putem Eurojusta na način da:

- (a) omogućuje Eurojustu da doprinosi dobroj koordinaciji među nacionalnim tijelima država članica nadležnima za kazneni progon
- (b) promiče putem Eurojusta potporu u kaznenim istragama u predmetima teških prekograničnih kaznenih djela, posebice kada se radi o organiziranom kriminalu, pri čemu posebno uzima u obzir analize Europolu
- (c) olakšava blisku suradnju između Eurojusta i Europske pravosudne mreže, posebice radi lakšeg izvršavanja zamolnica i provedbe zahtjeva za izručenje.“

9. Članak 40. zamjenjuje se sljedećim člancima 40., 40.a i 40.b koji glase:

„Članak 40.

1. Cilj je pojačane suradnje u bilo kojem od područja iz ove glave omogućiti da se Unija brže razvije u područje slobode, sigurnosti i pravde, uz poštovanje ovlasti Europske zajednice i ciljeva utvrđenih u ovoj glavi.

2. Članci 29. do 39. i članci 40.a do 41. primjenjuju se na pojačanu suradnju predviđenu ovim člankom, osim ako je drukčije predviđeno člankom 40.a i člancima 43. do 45.

3. Odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice koje se odnose na ovlasti Suda i na izvršavanje tih ovlasti primjenjuju se na ovaj članak i članke 40.a i 40.b.

Članak 40.a

1. Države članice koje namjeravaju među sobom uspostaviti pojačanu suradnju temeljem članka 40. upućuju zahtjev Komisiji koja može u tu svrhu podnijeti prijedlog Vijeću. U slučaju da Komisija ne uputi prijedlog, ona obavješćuje dotične države članice o razlozima neupućivanja. Te države članice mogu tada uputiti Vijeću inicijativu koja je namijenjena dobivanju ovlaštenja za dotičnu pojačanu suradnju.

2. Ovlaštenje iz stavka 1. daje Vijeće, u skladu s člancima 43. do 45., odlučujući kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije ili na inicijativu najmanje osam država članica te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom. Glasovi članova Vijeća ponderiraju se u skladu s člankom 205. stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

Član Vijeća može zatražiti da se pitanje uputi Europskom vijeću. Nakon što se pitanje pojavi pred Europskim vijećem, Vijeće može odlučivati u skladu s prvim podstavkom ovog stavka.

Članak 40.b

Svaka država članica koja želi sudjelovati u pojačanoj suradnji uspostavljenoj u skladu s člankom 40.a o svojoj namjeri obavještuje Vijeće i Komisiju, koja u roku od tri mjeseca od dana primitka takve obavijesti daje mišljenje Vijeću, uz moguću preporuku o posebnim aranžmanima koje smatra potrebnima da bi ta država članica postala strankom u toj suradnji. Vijeće donosi odluku o zahtjevu u roku od četiri mjeseca od dana primitka te obavijesti. Smatra se da je odluka donesena, osim ako Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, u istom razdoblju odluči odgoditi donošenje odluke; u tom slučaju Vijeće mora navesti razloge za svoju odluku i odrediti rok za njezino ponovno razmatranje.

Za potrebe ovog članka Vijeće odlučuje pod uvjetima određenima u članku 44. stavku 1.“

10. (ne odnosi se na hrvatsku inačicu).

11. Članak 43. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 43.

Države članice koje namjeravaju među sobom uspostaviti pojačanu suradnju mogu se koristiti institucijama, postupcima i mehanizmima utvrđenima ovim Ugovorom i Ugovorom o osnivanju Europske zajednice pod uvjetom da ta suradnja:

- (a) teži unapređivanju ciljeva Unije i Zajednice, zaštiti i služenju njezinim interesima te jačanju njihovog procesa integracije
- (b) poštuje spomenute ugovore i jedinstveni institucionalni okvir Unije
- (c) poštuje pravnu stečevinu Zajednice i mjere usvojene temeljem drugih odredaba spomenutih Ugovora
- (d) ostaje u okvirima ovlasti Unije ili Zajednice i da se ne odnosi na područja koja su u isključivoj nadležnosti Zajednice
- (e) ne šteti unutarnjem tržištu kako je utvrđeno u članku 14. stavku 2. Ugovora o

osnivanju Europske zajednice ili ekonomskoj i socijalnoj koheziji uspostavljenoj u skladu s glavom XVII. tog Ugovora

- (f) ne predstavlja prepreku ili diskriminaciju u trgovini među državama članicama i ne narušava tržišno natjecanje među njima
- (g) obuhvaća najmanje osam država članica
- (h) poštuje nadležnosti, prava i obveze onih država članica koje u njoj ne sudjeluju
- (i) ne utječe na odredbe Protokola o uključivanju schengenske pravne stečevine u okvir Europske unije
- (j) otvorena je svim državama članicama u skladu s člankom 43.b.”

12. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 43.a

Pojačana se suradnja može koristiti samo kao krajnje sredstvo kada se u okviru Vijeća utvrdi da se primjenom odgovarajućih odredaba Ugovorâ ne mogu u razumnom roku ostvariti ciljevi takve suradnje.

Članak 43.b

Kada se pojačana suradnja uspostavlja, otvorena je svim državama članicama. Također im je otvorena u bilo koje doba u skladu s člancima 27.e i 40.b ovog Ugovora i člankom 11.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice, podložno poštovanju temeljne odluke i odluka donesenih u tom okviru. Komisija i države članice koje sudjeluju u pojačanoj suradnji osiguravaju da se što je moguće više država potakne na sudjelovanje.”

13. Članak 44. zamjenjuje se sljedećim člancima 44. i 44.a koji glase:

„Članak 44.

1. U svrhu usvajanja akata i odluka potrebnih za provedbu pojačane suradnje iz članka 43., primjenjuju se odgovarajuće institucionalne odredbe ovog Ugovora i Ugovora o osnivanju Europske zajednice. Međutim, iako svi članovi Vijeća mogu sudjelovati u vijećanju, samo predstavnici država članica koje sudjeluju u pojačanoj suradnji sudjeluju u donošenju odluka. Kvalificirana većina utvrđuje se kao udio ponderiranih glasova i udio broja dotičnih članova Vijeća jednak onima utvrđenima u članku 205. stavku 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice te u drugom i trećem podstavku članka 23. stavka 2. ovog Ugovora koji se odnose na pojačanu suradnju uspostavljenu na temelju članka 27.c. Jednoglasnost se postiže samo glasovima dotičnih članova Vijeća.

Ti akti i odluke ne čine dio pravne stečevine Unije.

2. Države članice primjenjuju, u mjeri u kojoj se na njih odnose, akte i odluke usvojene radi provedbe pojačane suradnje u kojoj sudjeluju. Ti akti i odluke obvezuju samo države članice koje sudjeluju u takvoj suradnji i neposredno se, na primjeren način, primjenjuju samo u tim državama. Države članice koje ne sudjeluju u takvoj suradnji ne smiju onemogućavati da je provode države članice koje u njoj sudjeluju.

Članak 44.a

Izdaci koji nastanu provedbom pojačane suradnje, a ne ulaze u administrativne troškove institucija, terete države članice koje sudjeluju u suradnji, osim ako svi članovi Vijeća jednoglasno odluče drukčije nakon savjetovanja s Europskim parlamentom.“

14. Članak 45 zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 45.

Vijeće i Komisija osiguravaju koherentnost aktivnosti koje se poduzimaju na temelju ove glave te koherentnost takvih aktivnosti s politikama Unije i Zajednice i u tu svrhu surađuju.”

15. Članak 46. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 46.

Odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik te Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, koje se odnose na ovlasti Suda Europskih zajednica i na izvršavanje tih ovlasti, primjenjuju se samo na sljedeće odredbe ovog Ugovora:

- (a) odredbe o izmjeni Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice u pogledu osnivanja Europske zajednice, Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju
- (b) odredbe glave VI. pod uvjetima predviđenima člankom 35.
- (c) odredbe glave VII. pod uvjetima predviđenima člancima 11. i 11.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice te članka 40. ovog Ugovora
- (d) članak 6. stavak 2. u vezi s djelovanjem institucija, u onoj mjeri u kojoj je Sud nadležan temeljem ugovorâ o osnivanju Europskih zajednica i ovog Ugovora
- (e) isključivo postupovne odredbe članka 7., pri čemu Sud djeluje na zahtjev dotične države članice u roku od mjesec dana od dana utvrđenja Vijeća predviđenog u tom članku
- (f) članke 46. do 53.”

Članak 2.

Ugovor o osnivanju Europske zajednice mijenja se u skladu s odredbama ovog članka.

1. Članak 11. zamjenjuje se sljedećim člancima 11. i 11.a koji glase:

„Članak 11.

1. Države članice koje namjeravaju među sobom uspostaviti pojačanu suradnju u jednom od područja iz ovog Ugovora upućuju zahtjev Komisiji koja može u tu svrhu podnijeti prijedlog Vijeću. U slučaju da Komisija ne uputi prijedlog, ona obavještuje dotične države članice o razlozima neupućivanja.

2. Ovlaštenje za uspostavu pojačane suradnje iz stavka 1. daje Vijeće, u skladu s člancima 43. do 45. Ugovora o Europskoj uniji, odlučujući kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom. Ako se pojačana suradnja odnosi na područje na koje se primjenjuje postupak iz članka 251. ovog Ugovora, potrebna je suglasnost Europskog parlamenta.

Član Vijeća može zatražiti da se pitanje uputi Europskom vijeću. Nakon što se pitanje pojavi pred Europskim vijećem, Vijeće može odlučivati u skladu s prvim podstavkom ovog stavka.

3. Akti i odluke potrebni za provedbu aktivnosti u okviru pojačane suradnje podliježu svim odgovarajućim odredbama ovog Ugovora, osim ako je drukčije predviđeno u ovom članku i člancima 43. do 45. Ugovora o Europskoj uniji.

Članak 11.a

Svaka država članica koja želi sudjelovati u pojačanoj suradnji uspostavljenoj u skladu s člankom 11. o svojoj namjeri obavještuje Vijeće i Komisiju, koja u roku od tri mjeseca od dana primitka takve obavijesti daje mišljenje Vijeću. U roku od četiri mjeseca od dana primitka te obavijesti Komisija odlučuje o zahtjevu i o svim posebnim aranžmanima koje smatra potrebnima.“

2. U članku 13. postojeći tekst postaje stavak 1. i dodaje se sljedeći stavak 2.:

„2. Odstupajući od stavka 1., kada Vijeće usvaja poticajne mjere Zajednice, isključujući svako usklađivanje zakona i propisa država članica, da bi poduprlo djelovanje država članica u ostvarivanju ciljeva iz stavka 1., ono odlučuje u skladu s postupkom iz članka 251.“

3. Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

1. Svaki građanin Unije ima pravo slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, pridržavajući se ograničenja i uvjeta utvrđenih u ovom Ugovoru i u mjerama usvojenima radi njegove provedbe.

2. Ako se pokaže da je potrebno djelovanje Zajednice za ostvarenje tog cilja, a ovaj Ugovor ne predviđa potrebne ovlasti, Vijeće može usvojiti odredbe radi olakšavanja ostvarivanja prava iz stavka 1. Vijeće odlučuje u skladu s postupkom iz članka 251.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se na odredbe o putovnicama, osobnim iskaznicama, boravišnim dozvolama ili drugim sličnim ispravama ni na odredbe o socijalnoj sigurnosti ili socijalnoj zaštiti.”

4. U članku 67. dodaje se sljedeći stavak:

“5. Odstupajući od stavka 1., Vijeće u skladu s postupkom iz članka 251. usvaja:

- mjere predviđene u članku 63. stavku 1. i stavku 2. točki (a), ako je Vijeće prethodno u skladu sa stavkom 1. ovog članka usvojilo zakonodavstvo Zajednice kojim se utvrđuju zajednička pravila i temeljna načela koja uređuju ta pitanja
- mjere predviđene člankom 65., isključujući obiteljskopravne aspekte.“

5. Članak 100. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 100.

1. Ne dovodeći u pitanje bilo koji drugi postupak predviđen u ovom Ugovorom, Vijeće može, kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije, odlučiti o mjerama koje odgovaraju gospodarskom stanju, osobito ako se pojave ozbiljne poteškoće u opskrbi određenim proizvodima.

2. Kada se neka država članica nađe u poteškoćama ili joj prijete ozbiljne poteškoće zbog prirodnih katastrofa ili izvanrednih okolnosti koje su izvan njezine kontrole, Vijeće može, odlučujući kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije, pod određenim uvjetima toj državi članici odobriti financijsku pomoć. O donesenoj odluci predsjednik Vijeća obavješćuje Europski parlament.“

6. Članak 111. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Pridržavajući se stavka 1., Vijeće, kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s ESB-om, odlučuje o stajalištu Zajednice na međunarodnoj razini glede pitanja od osobitog značenja za gospodarsku i monetarnu uniju te o njezinu zastupanju u skladu s podjelom nadležnosti utvrđenom u člancima 99. i 105.“

7. Članak 123. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Na dan početka treće faze, Vijeće, jednoglasnom odlukom država članica bez odstupanja, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s ESB-om, donosi konverzijske tečajevе uz koje se neopozivo vežu njihove valute i u skladu s kojima će ECU zamijeniti te valute i postati samostalnom valutom. Sama ta mjera ne mijenja vanjsku vrijednost ECU-a. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom navedenih država članica, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s ESB-om, poduzima i druge mjere potrebne za brzo uvođenje ECU-a kao jedinstvene valute tih država članica. Primjenjuje se druga rečenica članka 122. stavka 5.“

8. Članak 133. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 133.

1. Zajednička trgovinska politika temelji se na jedinstvenim načelima, osobito u odnosu na promjene carinskih stopa, sklapanje carinskih i trgovinskih sporazuma, postizanje ujednačenosti mjera liberalizacije, izvoznu politiku i mjere za zaštitu trgovine poput onih koje se poduzimaju u slučaju dampainga ili subvencija.

2. Komisija podnosi Vijeću prijedloge za provedbu zajedničke trgovinske politike.

3. Kada je potrebno pregovarati o sklapanju sporazuma s jednom ili više država ili međunarodnih organizacija, Komisija daje preporuke Vijeću koje ovlašćuje Komisiju da započne potrebne pregovore. Vijeće i Komisija odgovorni su za osiguravanje da su sporazumi o kojima se pregovara u skladu s unutarnjim politikama i pravilima Zajednice.

Te pregovore vodi Komisija uz savjetovanje s posebnim odborom koji imenuje Vijeće u svrhu pomaganja Komisiji pri obavljanju te zadaće, a u okviru direktiva koje joj može uputiti Vijeće. Komisija redovito izvještava posebni odbor o napretku pregovorâ.

Primjenjuju se odgovarajuće odredbe članka 300.

4. Pri izvršavanju ovlasti koje su mu dodijeljene ovim člankom, Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

5. Stavci 1. do 4. primjenjuju se, ne dovodeći u pitanje stavak 6., na pregovore i sklapanje sporazuma koji se odnose na trgovinu uslugama i trgovinske aspekte intelektualnog vlasništva, u mjeri u kojoj se na te sporazume ne primjenjuju navedeni stavci.

5. Stavci 1. do 4. primjenjuju se i na pregovore te sklapanje sporazuma u području trgovine uslugama i komercijalnih aspekata intelektualnog vlasništva, u mjeri u kojoj ti sporazumi nisu uređeni rečenim stavcima i ne dovodeći u pitanje stavak 6.

Odstupajući od stavka 4., Vijeće odlučuje jednoglasno prilikom pregovora i sklapanja

sporazuma u nekom od područja iz prvog podstavka, ako takav sporazum sadrži odredbe za koje je potrebna jednoglasnost pri usvajanju unutarnjih pravila ili kada se sporazum odnosi na područje u kojem Zajednica još nije izvršavala svoje ovlasti koje su joj dodijeljene ovim Ugovorom pri usvajanju unutarnjih pravila.

Vijeće odlučuje jednoglasno u pogledu pregovora i sklapanja horizontalnog sporazuma, u mjeri u kojoj se taj sporazum odnosi na prethodni podstavak ili na drugi podstavak stavka 6.

Ovaj stavak ne utječe na pravo država članica da zadrže i da sklapaju sporazume s trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, u mjeri u kojoj su takvi sporazumi u skladu s pravom Zajednice i drugim odgovarajućim međunarodnim sporazumima.

6. Vijeće ne može sklopiti sporazum ukoliko on sadrži odredbe kojima se prekoračuju unutarnje ovlasti Zajednice, posebice ako ima za posljedicu usklađivanje zakona ili drugih propisa država članica u nekom području na kojem je takvo usklađivanje isključeno ovim Ugovorom.

Odstupajući od prvog podstavka stavka 5., sporazumi koji se odnose na trgovinu kulturnim i audiovizualnim uslugama, usluge u području obrazovanja te usluge u području socijalnih i zdravstvenih usluga spadaju u tom smislu u podijeljenu nadležnost Zajednice i njezinih država članica. Stoga je za pregovore o takvim sporazumima, osim odluke Zajednice donesene u skladu s odgovarajućim odredbama članka 300., potrebna i zajednička suglasnost država članica. Sporazume o kojima se pregovaralo na taj način zajednički sklapaju Zajednica i države članice.

Pregovore i sklapanje međunarodnih sporazuma u području prometa i dalje uređuju odredbe glave V. i članka 300.

7. Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak stavka 6., Vijeće, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, može proširiti primjenu stavaka 1. do 4. na međunarodne pregovore i sporazume o intelektualnom vlasništvu u mjeri u kojoj nisu obuhvaćeni stavkom 5.“

9. Članak 137. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 137.

1. Radi postizanja ciljeva iz članka 136., Zajednica podupire i dopunjuje aktivnosti država članica u sljedećim područjima:

- (a) poboljšavanju posebice radne okoline radi zaštite zdravlja i sigurnosti radnika
- (b) radnim uvjetima
- (c) socijalnoj sigurnosti i socijalnoj zaštiti radnika
- (d) zaštiti radnika po prestanku njihova ugovora o radu
- (e) obavješćivanju radnika i savjetovanju s njima
- (f) zastupanju i kolektivnoj obrani interesa radnika i poslodavaca, uključujući suodlučivanje, pridržavajući se stavka 5.
- (g) uvjetima zapošljavanja za državljane trećih zemalja koji zakonito borave na području Zajednice
- (h) integriranju osoba isključenih s tržišta rada, ne dovodeći u pitanje članak 150.
- (i) jednakosti muškaraca i žena u pogledu mogućnosti na tržištu rada i postupanja na radnom mjestu
- (j) borbi protiv društvene isključenosti
- (k) modernizaciji sustava socijalne zaštite, ne dovodeći u pitanje točku (c).

2. U tu svrhu Vijeće može:

- (a) usvojiti mjere koje su namijenjene poticanju suradnje među državama članicama putem inicijativa čiji je cilj poboljšanje znanja, razvijanje razmjene podataka i najboljih praksi, promicanje inovativnih pristupa i vrednovanje iskustava, pri čemu je isključeno bilo kakvo usklađivanje zakona i propisa država članica
- (b) poštujući uvjete i tehnička pravila koja postoje u pojedinim državama članicama u područjima iz stavka 1. točki (a) do (i) posredstvom direktiva usvojiti minimalne uvjete koji se postupno primjenjuju. Takve direktive neće sadržavati upravna, financijska ili pravna ograničenja kojima bi se otežavalo osnivanje i razvoj malih i srednjih poduzeća.

Vijeće odlučuje u skladu s postupkom iz članka 251. nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom te Odborom regija, osim u područjima iz stavka 1. točki (c), (d), (f) i (g) ovog članka, u kojima Vijeće odlučuje jednoglasno, na prijedlog Komisije, nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i navedenim odborima. Vijeće može jednoglasno na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom odlučiti da se na stavak 1. točke (d), (f) i (g) ovog članka primijeni postupak iz članka 251.

3. Država članica može povjeriti socijalnim partnerima na njihov zajednički zahtjev provedbu direktiva donesenih na temelju stavka 2.

U tom je slučaju dužna osigurati da socijalni partneri, najkasnije do dana do kojeg direktiva mora biti prenesena u skladu s člankom 249. dogovorno donesu potrebne mjere, pri čemu dotična država članica mora poduzeti sve potrebne mjere kako bi mogla u svako doba jamčiti postignuće ciljeva određenih tom direktivom.

4. Odredbe donesene temeljem ovog članka:

- ne utječu na pravo država članica da utvrde temeljna načela svojih sustava socijalne sigurnosti i ne smiju značajnije utjecati na financijsku ravnotežu tog sustava
- ne sprečavaju ni jednu državu članicu da zadrži ili uvede strože zaštitne mjere koje su u skladu s ovim Ugovorom.

5. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na plaću, pravo na udruživanje, pravo na štrajk ili na pravo uvođenja mjera isključenja s rada.“

10. U članku 139. stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, osim ako predmetni sporazum sadržava jednu ili više odredaba koje se odnose na jedno od područja za koje se zahtijeva jednoglasnost na temelju članka 137. stavka 2. U tom slučaju odlučuje jednoglasno.“

11. Članak 144. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 144.

Vijeće nakon savjetovanja s Europskim parlamentom osniva Odbor za socijalnu zaštitu sa savjetodavnim ulogom kako bi se promicala suradnja u području politika socijalne zaštite među državama članicama i s Komisijom. Zadaće Odbora su:

- pratiti socijalnu situaciju i razvoj politika socijalne zaštite u državama članicama i u Zajednici
- poticati razmjenu podataka, iskustava i dobre prakse među državama članicama i s Komisijom
- ne dovodeći u pitanje članak 207., u svojem području nadležnosti pripremati izvješća, davati mišljenja ili obavljati druge poslove na zahtjev Vijeća ili Komisije ili na vlastitu inicijativu.

U ispunjavanju svojih zaduženja Odbor uspostavlja odgovarajuće kontakte sa socijalnim partnerima.

Svaka država članica i Komisija imenuju po dva člana Odbora.“

12. Članak 157. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Zajednica doprinosi ostvarivanju ciljeva određenih stavkom 1. kroz politike i aktivnosti koje provodi na temelju ostalih odredaba ovog Ugovora. Vijeće, odlučujući u skladu s postupkom iz članka 251. i nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom, može odlučiti o posebnim mjerama koje podupiru djelovanje poduzeto u državama članicama radi ostvarivanja ciljeva određenih stavkom 1.

Ova glava ne predstavlja temelj za uvođenje bilo kakve mjere od strane Zajednice, koja bi mogla dovesti do narušavanja tržišnog natjecanja ili koja sadrži porezne odredbe ili odredbe koje se odnose na prava i interese zaposlenih osoba.“

13. U članku 159. treći stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako se pokaže potreba za određenim posebnim djelovanjima izvan okvira fondova, Vijeće može jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, Gospodarskim i socijalnim odborom te Odborom regija, odlučiti o takvim djelovanjima, ne dovodeći pritom u pitanje mjere donesene u okviru drugih politika Zajednice.

14. U članku 161. dodaje se sljedeći treći stavak:

„Od 1. siječnja 2007. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta te nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom i Odborom regija, ako se do tog datuma usvoji višegodišnja financijska perspektiva, koja će se primjenjivati od 1. siječnja 2007., i pripadajući međuinstitucionalni sporazum. U suprotnome, postupak utvrđen ovim stavkom, primjenjuje se od dana njihova usvajanja.“

15. Članak 175. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odstupajući od postupka odlučivanja predviđenog stavkom 1. i ne dovodeći u pitanje članak 95., Vijeće, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Gospodarskim i socijalnim odborom te Odborom regija, usvaja:

(a) odredbe prvenstveno fiskalne prirode

- (b) mjere koje utječu na:
- prostorno planiranje
 - kvantitativno gospodarenje vodnim resursima ili, neposredno ili posredno, na dostupnost tih resursa
 - uporabu zemljišta, osim gospodarenja otpadom
- (c) mjere koje znatno utječu na izbor države članice između različitih energetske izvora i opće strukture njezine opskrbe energijom.

Vijeće može, pod uvjetima utvrđenima prvim podstavkom, pobliže odrediti ona pitanja iz ovog stavka za koja se odluke donose kvalificiranom većinom.“

16. U trećem dijelu dodaje se sljedeća glava:

„Glava XXI.

GOSPODARSKA, FINANCIJSKA I TEHNIČKA SURADNJA S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 181.a

1. Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ovog Ugovora, a posebice one iz glave XX., Zajednica u okviru svojih nadležnosti provodi mjere gospodarske, financijske i tehničke suradnje s trećim zemljama. Te mjere dopunjuju mjere koje provode države članice te su u skladu s razvojnom politikom Zajednice.

Politika Zajednice u ovom području doprinosi općem cilju razvoja i učvršćivanja demokracije i vladavine prava te poštovanju ljudskih prava i temeljnih sloboda.

2. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, donosi mjere potrebne za provedbu stavka 1.

Vijeće jednoglasno odlučuje glede sporazumâ o pridruživanju iz članka 310. i sporazumâ koji se sklapaju s državama kandidatkinjama za pristupanje Uniji.

3. Zajednica i države članice surađuju s trećim zemljama i nadležnim međunarodnim organizacijama, svaka u okviru svojih nadležnosti. Pojedini suradnje Zajednice mogu biti predmetom sporazuma između Zajednice i dotičnih trećih strana, a pregovori i sklapanje tih sporazuma uređeni su u skladu s člankom 300.

Prethodnim podstavkom ne dovodi se u pitanje nadležnost država članica za vođenje pregovora u okviru međunarodnih tijela i sklapanje međunarodnih sporazuma.“

17. U članku 189. drugi se stavak zamjenjuje sljedećim:

„Broj članova Europskog parlamenta ne smije biti veći od 732.“

18. Članak 190. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nakon što zatraži mišljenje Komisije i uz odobrenje Vijeća, koje odlučuje kvalificiranom većinom, Europski parlament utvrđuje pravila i opće uvjete kojima se uređuje obavljanje dužnosti njegovih članova. Sva pravila i uvjete koji se odnose na oporezivanje članova ili bivših članova Vijeće utvrđuje jednoglasno.“

19. U članku 191. dodaje se sljedeći drugi stavak:

„Vijeće, odlučujući u skladu s postupkom iz članka 251., utvrđuje propise koji uređuju političke stranke na europskoj razini, a posebice pravila o njihovu financiranju.“

20. Članak 207. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeću pomaže Glavno tajništvo za koje je odgovoran glavni tajnik, visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, a kojem pomaže zamjenik glavnog tajnika, koji je odgovoran za vođenje Glavnog tajništva. Glavnog tajnika i zamjenika glavnog tajnika Vijeće imenuje odlučujući kvalificiranom većinom.

O ustroju Glavnog tajništva odlučuje Vijeće.“

21. Članak 210. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 210.

Odlučujući kvalificiranom većinom, Vijeće utvrđuje plaće, naknade i mirovine predsjednika i članova Komisije, predsjednika, sudaca, nezavisnih odvjetnika i tajnika Suda te članova i tajnika Prvostupanjskog suda. Vijeće kvalificiranom većinom utvrđuje i svaku isplatu koja se daje umjesto primitka od rada.“

22. Članak 214. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeće, u sastavu šefova država i vlada i odlučujući kvalificiranom većinom, kandidira osobu koju namjerava imenovati predsjednikom Komisije, a Europski parlament odobrava tu kandidaturu.

Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom i zajedničkom suglasnošću s kandidatom za predsjednika, u skladu s prijedlozima pojedinih država članica, utvrđuje popis ostalih osoba koje namjerava imenovati članovima Komisije.

Tako kandidiranog predsjednika i ostale članove Komisije kolektivno, kao tijelo, odobrava Europski parlament glasovanjem. Nakon odobrenja Europskog parlamenta, predsjednika i ostale članove Komisije imenuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom.“

23. Članak 215. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 215.

Osim redovitom zamjenom ili smrću, dužnosti člana Komisije prestaju i njegovom ostavkom ili razrješenjem dužnosti.

Slobodno mjesto zbog ostavke, razrješenja ili smrti, zauzima, do kraja mandata tog člana, novi član kojeg imenuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom. Vijeće može jednoglasno odlučiti da to slobodno mjesto nije potrebno popunjavati.

U slučaju ostavke, razrješenja dužnosti ili smrti, predsjednik se zamjenjuje za preostalo vrijeme njegova mandata. Pri zamjeni predsjednika primjenjuje se postupak utvrđen člankom 214. stavkom 2.

Osim u slučaju razrješenja temeljem članka 216., članovi Komisije ostaju na dužnosti dok ne budu zamijenjeni ili dok Vijeće ne odluči da upražnjeno mjesto nije potrebno popunjavati, kako je predviđeno u drugom stavku ovog članka.“

24. Članak 217. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 217.

1. Komisija djeluje pod političkim vodstvom svojeg predsjednika, koji odlučuje o njezinu unutarnjem ustroju i tako osigurava da njezin rad bude dosljedan, učinkovit i utemeljen na kolegijalnosti.

2. Odgovornosti Komisije raspoređuje i dodjeljuje njezinim članovima njezin predsjednik. Tijekom mandata Komisije predsjednik može promijeniti tu podjelu odgovornosti. Članovi Komisije izvršavaju zadaće koje im je dodijelio predsjednik pod njegovim vodstvom.

3. Nakon odobrenja kolegija, predsjednik imenuje potpredsjednike iz redova članova Komisije.

4. Član Komisije podnosi ostavku ako to od njega zatraži predsjednik, a nakon odobrenja kolegija.“

25. U članku 219. briše se prvi stavak.

26. Članak 220. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 220.

Sud i Prvostupanjski sud, svaki u okviru svoje nadležnosti, osiguravaju poštovanje prava pri tumačenju i primjeni ovog Ugovora.

Osim toga, pod uvjetima utvrđenima člankom 225.a pri Prvostupanjskom sudu mogu se osnivati sudski zborovi radi izvršavanja sudske nadležnosti utvrđene u ovom Ugovoru u nekim posebnim područjima.“

27. Članak 221. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 221.

Sud se sastoji od po jednog suca iz svake države članice.

Sud zasjeda u sudskim vijećima ili u velikom vijeću u skladu s pravilima koja su u tu svrhu utvrđena u Statutu Suda.

Kada je to u skladu sa Statutom, Sud može zasjedati i u punom sastavu.“

28. Članak 222. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 222.

Sudu pomaže osam nezavisnih odvjetnika. Na zahtjev Suda Vijeće može, odlučujući jednoglasno, povećati broj nezavisnih odvjetnika.

Dužnost je nezavisnog odvjetnika, djelujući posve nepristrano i neovisno, javno iznositi obrazložene prijedloge odluka u predmetima u kojima se u skladu sa Statutom Suda zahtijeva njegovo sudjelovanje.“

29. Članak 223. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 223.

Suci i nezavisni odvjetnici Suda biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji ispunjavaju uvjete koji se u njihovim zemljama zahtijevaju za obavljanje najviših sudačkih dužnosti ili koji su priznati pravni stručnjaci; imenuju ih vlade država članica zajedničkom suglasnošću na razdoblje od šest godina.

Svake tri godine provodi se djelomična zamjena sudaca i nezavisnih odvjetnika u skladu s uvjetima utvrđenima u Statutu Suda.

Suci iz vlastitih redova biraju predsjednika Suda na razdoblje od tri godine. On može biti ponovno izabran.

Suci i nezavisni odvjetnici kojima je istekla dužnost mogu biti ponovno imenovani.

Sud imenuje svojeg tajnika i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegov položaj.

Sud utvrđuje svoj poslovnik. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.“

30. Članak 224. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 224.

Prvostupanjski sud sastavljen je od najmanje jednog suca iz svake države članice. Broj sudaca određuje se u Statutu Suda. U Statutu može biti predviđeno da Prvostupanjskom sudu pomažu nezavisni odvjetnici.

Članovi Prvostupanjskog suda biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji imaju sposobnost potrebnu za obavljanje visoke sudačke dužnosti. Imenuju ih vlade država

članica zajedničkom suglasnošću na razdoblje od šest godina. Članstvo se djelomično obnavlja svake tri godine. Članovi kojima dužnost istječe mogu biti ponovno imenovani.

Suci iz vlastitih redova biraju predsjednika Prvostupanjskog suda na razdoblje od tri godine. On može biti ponovno izabran.

Prvostupanjski sud imenuje svojeg tajnika i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegov položaj.

Prvostupanjski sud utvrđuje svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.

Osim ako je Statutom Suda predviđeno drukčije, odredbe ovog Ugovora koje se odnose na Sud primjenjuju se na Prvostupanjski sud.“

31. Članak 225. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 225.

1. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje u prvom stupnju u slučaju predmeta i postupaka iz članaka 230., 232., 235., 236. i 238., osim u onima koji su dodijeljeni sudskom zboru ili su na temelju Statuta pridržani Sudu. Statut može predvidjeti nadležnost Prvostupanjskog suda za druge vrste predmeta i postupaka.

Protiv odluka Prvostupanjskog suda temeljem ovog stavka postoji pravo žalbe Sudu isključivo o pitanjima prava te u granicama utvrđenima Statutom

2. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje u slučaju predmeta i postupaka pokrenutih protiv odluka sudskih zborova osnovanih u skladu s člankom 225.a.

Sud može iznimno ispitati odluke Prvostupanjskog suda donesene na temelju ovog stavka u skladu s uvjetima i ograničenjima utvrđenima u Statutu kada postoji ozbiljna opasnost

utjecaja na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.

3. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje o prethodnim pitanjima temeljem članka 234. u posebnim područjima utvrđenima Statutom.

Kada Prvostupanjski sud smatra da je u predmetu potrebno donijeti odluku od načelnog značenja, koja bi mogla utjecati na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, može predmet uputiti Sudu na odlučivanje.

Odluke Prvostupanjskog suda o prethodnim pitanjima može iznimno ispitati Sud u skladu s uvjetima i ograničenjima utvrđenima u Statutu kada postoji ozbiljna opasnost ugrožavanja jedinstva ili dosljednosti prava Zajednice.“

32. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 225.a

Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Sudom ili na zahtjev Suda i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom, osnivati sudske zborove koji provode postupak i odlučuju u prvom stupnju u određenim vrstama predmeta ili postupaka koji se odnose na posebna područja.

Odlukom o osnivanju sudskog zbora utvrđuju se pravila o njegovom ustroju i o opsegu nadležnosti koja mu je dodijeljena.

Protiv odluka sudskih zborova postoji pravo žalbe Prvostupanjskom sudu samo o pitanjima prava ili, ako je to predviđeno odlukom o osnivanju zbora, pravo žalbe koja se odnosi i na činjenično stanje.

Članovi sudskih zborova biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji posjeduju sposobnosti koje se zahtijevaju za obavljanje sudačke dužnosti. Imenuje ih Vijeće koje u tu svrhu odlučuje jednoglasno.

Sudski zborovi utvrđuju svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.

Odredbe ovog Ugovora koje se odnose na Sud i odredbe Statuta Suda primjenjuju se na sudske zborove, osim ako je odlukom o osnivanju sudskog zbora određeno drukčije.“

33. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 229.a

Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ovog Ugovora, Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, usvojiti odredbe kojima se Sudu dodjeljuje nadležnost, u opsegu koji odredi Vijeće, u sporovima koji se odnose na primjenu akata donesenih temeljem ovog Ugovora kojima se ustanovljuju prava industrijskog vlasništva Zajednice. Vijeće preporučuje državama članicama donošenje tih odredaba u skladu s njihovim ustavnim odredbama.“

34. U članku 230. drugi i treći stavak zamjenjuju se sljedećim:

„U tu svrhu Sud je nadležan u postupcima koje pokreću država članica, Europski parlament, Vijeće ili Komisija zbog nenadležnosti, bitne povrede postupka, povrede ovog Ugovora ili bilo kojeg pravnog pravila vezanog uz njegovu primjenu ili zbog zloporabe ovlasti.

Sud je nadležan pod istim uvjetima u postupcima koje pokrenu Revizorski sud i ESB radi zaštite svojih prava.“

35. Članak 245. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 245.

Statut Suda utvrđuje se u posebnom Protokolu.

Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na zahtjev Suda i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Sudom, izmijeniti odredbe Statuta, osim njegove glave I.“

36. Članak 247. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Revizorski sud se sastoji od po jednog državljanina iz svake države članice.“

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Članovi Revizorskog suda imenuju se na razdoblje od šest godina. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, u skladu s prijedlozima svih država članica utvrđuje popis članova. Mandat članova Revizorskog suda može se obnoviti.

Oni iz vlastitih redova biraju predsjednika Revizorskog suda na razdoblje od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.“

37. Članak 248. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Revizorski sud provjerava račune svih prihoda i rashoda Zajednice. Također provjerava i račune svih prihoda i rashoda svih tijela koje osniva Zajednica, u opsegu u kojem odgovarajući osnivački akt ne isključuje takvu provjeru.

Revizorski sud Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izjavu o jamstvu u odnosu na pouzdanost računa te zakonitost i pravilnost transakcija, a ista se objavljuje u Službenom listu Europske unije. Ta se izjava može dopuniti posebnim ocjenama za svako veće područje djelovanja Zajednice.“

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Revizorski sud izrađuje godišnje izvješće nakon zaključenja svake financijske godine. Izvješće se prosljeđuje ostalim institucijama Zajednice i, zajedno s očitovanjima tih institucija na primjedbe Revizorskog suda, objavljuje u Službenom listu Europske unije.

Nadalje, Revizorski sud može u svakom trenutku iznijeti svoje primjedbe o posebnim pitanjima, osobito u obliku posebnih izvješća, te davati mišljenja na zahtjev ostalih institucija Zajednice.

Svoja godišnja izvješća, posebna izvješća i mišljenja, Revizorski sud usvaja većinom glasova svojih članova. Međutim, on može osnovati unutarnja vijeća za usvajanje određenih vrsta izvješća ili mišljenja prema uvjetima utvrđenima u njegovu poslovniku.

Revizorski sud pomaže Europskom parlamentu i Vijeću u izvršavanju njihovih ovlasti nadzora nad izvršenjem proračuna.

Revizorski sud utvrđuje svoj poslovnik. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.“

38. U članku 254. stavicima 1. i 2. riječi „Službenom listu Europskih zajednica“ zamjenjuju se riječima „Službenom listu Europske unije“.

39. Članak 257. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 257.

Ovime se osniva Gospodarski i socijalni odbor. On ima savjetodavnu ulogu.

Odbor se sastoji od predstavnika iz različitih gospodarskih i socijalnih područja organiziranog civilnog društva, osobito od predstavnika proizvođača, poljoprivrednika, prijevoznika, radnika, trgovaca, obrtnika, slobodnih zanimanja, potrošača i predstavnika općeg interesa.“

40. Članak 258. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 258.

Broj članova Gospodarskog i socijalnog odbora ne smije biti veći od 350.

Broj članova Odbora je kako slijedi:

Belgija	12
Danska	9
Njemačka	24
Grčka	12
Španjolska	21
Francuska	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Austrija	12
Portugal	12
Finska	9
Švedska	12
Ujedinjena Kraljevina	24

Članovi Odbora nisu vezani nikakvim obvezujućim napucima. U općem interesu Zajednice potpuno su neovisni u obavljanju svojih dužnosti.

Naknade članova Odbora određuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom.“

41. U članku 259. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Članovi odbora imenuju se na prijedlog država članica na razdoblje od četiri godine. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, usvaja popis članova sastavljen u skladu s prijedlozima svih država članica. Mandat članova Odbora može se obnoviti.“

42. Članak 263. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 263.

Ovime se osniva Odbor, dalje u tekstu: „Odbor regija“, koji ima savjetodavnu ulogu i sastoji se od predstavnika regionalnih i lokalnih tijela, koji ili imaju izborni mandat regionalnog ili lokalnog tijela ili su politički odgovorni izabranoj skupštini.

Broj članova Odbora regija ne smije biti veći od 350.

Broj članova Odbora je kako slijedi:

Belgija	12
Danska	9

Njemačka	24
Grčka	12
Španjolska	21
Francuska	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Austrija	12
Portugal	12
Finska	9
Švedska	12
Ujedinjena Kraljevina	24

Članovi Odbora i jednak broj njihovih zamjenika imenuju se na razdoblje od četiri godine na prijedlog dotičnih država članica. Njihov mandat može se obnoviti. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, usvaja popis članova i njihovih zamjenika sastavljen u skladu s prijedlozima svake države članice. Kada istekne mandat iz stavka prvog, na temelju kojeg su bili predloženi, mandat članova Odbora automatski prestaje, a za ostatak navedenog mandata zamjenjuju se u skladu s istim postupkom. Nijedan član Odbora ne smije istodobno biti i član Europskog parlamenta.

Članovi Odbora nisu vezani nikakvim obvezujućim napucima. U općem interesu Zajednice, potpuno su neovisni u obavljanju svojih dužnosti.“

43. Članak 266. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 266.

Europska investicijska banka ima pravnu osobnost.

Članovi Europske investicijske banke su države članice.

Statut Europske investicijske banke utvrđen je u Protokolu koji je priložen ovom Ugovoru. Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na zahtjev Europske investicijske banke i nakon

savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Europskom investicijskom bankom, izmijeniti članke 4., 11. i 12. te članak 18. stavak 5. Statuta Banke.“

44. Članak 279. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 279.

1. Odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i uz prethodno mišljenje Revizorskog suda, Vijeće:

- (a) donosi financijske uredbe kojima se osobito određuje postupak koji treba usvojiti za utvrđivanje i izvršavanje proračuna te za prikazivanje i reviziju računâ
- (b) utvrđuje pravila vezana uz odgovornost financijskih kontrolora, dužnosnika za ovjeravanje i računovodstvenih službenika, te uz odgovarajuće nadzorne mjere.

Od 1. siječnja 2007. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda.

2. Vijeće, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda, određuje metode i postupak prema kojima se prihodi proračuna predviđeni aranžmanima o vlastitim sredstvima Zajednice stavljaju na raspolaganje Komisiji te mjere koje se prema potrebi primjenjuju za zadovoljavanje potreba za gotovinom.“

45. Članak 290. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 290.

Ne dovodeći u pitanje odredbe sadržane u Statutu Suda, Vijeće, odlučujući jednoglasno, utvrđuje pravila kojima se uređuje uporaba jezika u institucijama Zajednice.“

46. Članak 300. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. drugi i treći podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Odstupajući od pravila utvrđenih stavkom 3., isti se postupci primjenjuju i na odluku o suspenziji primjene nekog sporazuma ili na zauzimanje stajališta koje se u ime Zajednice usvaja u okviru tijela koje je osnovano sporazumom, ako je to tijelo pozvano donositi odluke s pravnim učinkom, ne uključujući odluke kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir tog sporazuma.

Europski parlament treba bez odgode i u potpunosti biti obaviješten o svim odlukama donesenima temeljem ovog stavka koje se odnose na privremenu primjenu ili suspenziju sporazuma ili na zauzimanje stajališta koje Zajednica zastupa u nekom tijelu koje je osnovano sporazumom.“

(b) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Europski parlament, Vijeće, Komisija ili država članica mogu zatražiti mišljenje Suda o usklađenosti planiranog sporazuma s odredbama ovog Ugovora. Ako je mišljenje Suda negativno, sporazum može stupiti na snagu samo u skladu s člankom 48. Ugovora o Europskoj uniji.“

47. Članak 309. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „člankom 7. stavkom 2.“ zamjenjuju se riječima „člankom 7. stavkom 3.“

(b) u stavku 2. riječi „članka 7. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima „članka 7. stavka 2.“.

Članak 3.

Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju mijenja se u skladu s odredbama ovog članka.

1. U članku 107. drugi se stavak zamjenjuje sljedećim:

„Broj članova Europskog parlamenta ne smije biti veći od 732.“

2. Članak 108. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nakon što zatraži mišljenje Komisije i uz odobrenje Vijeća, koje odlučuje kvalificiranom većinom, Europski parlament utvrđuje pravila i opće uvjete kojima se uređuje obavljanje dužnosti njegovih članova. Sva pravila i uvjete koji se odnose na oporezivanje članova ili bivših članova Vijeće utvrđuje jednoglasno.“

3. Članak 121. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeću pomaže Glavno tajništvo za koje je odgovoran glavni tajnik, visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, a kojem pomaže zamjenik glavnog tajnika, koji je odgovoran za vođenje glavnog tajništva. glavnog tajnika i zamjenika glavnog tajnika Vijeće imenuje odlučujući kvalificiranom većinom.

O ustroju Glavnog tajništva odlučuje Vijeće.“

4. Članak 127. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeće, u sastavu šefova država i vlada i odlučujući kvalificiranom većinom, kandidira osobu koju namjerava imenovati predsjednikom Komisije, a Europski parlament odobrava tu kandidaturu.

Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom i zajedničkom suglasnošću s kandidatom za predsjednika, u skladu s prijedlozima pojedinih država članica utvrđuje popis ostalih osoba koje namjerava imenovati članovima Komisije.

Tako kandidiranog predsjednika i ostale članove Komisije kolektivno, kao tijelo, odobrava

Europski parlament glasovanjem. Nakon odobrenja Europskog parlamenta, predsjednika i ostale članove Komisije imenuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom.“

5. Članak 128. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 128.

Osim redovitom zamjenom ili smrću, dužnosti člana Komisije prestaju i njegovom ostavkom ili razrješenjem dužnosti.

Slobodno mjesto zbog ostavke, razrješenja ili smrti, zauzima do kraja mandata tog člana novi član kojeg imenuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom. Vijeće može jednoglasno odlučiti da slobodno mjesto nije potrebno popunjavati.

U slučaju ostavke, razrješenja dužnosti ili smrti, predsjednik se zamjenjuje za preostalo vrijeme njegova mandata. Pri zamjeni predsjednika primjenjuje se postupak utvrđen u članku 127. stavku 2.

Osim u slučaju razrješenja temeljem članka 129., članovi Komisije ostaju na dužnosti dok ne budu zamijenjeni ili dok Vijeće ne odluči da upražnjeno mjesto nije potrebno popunjavati, kako je predviđeno u drugom stavku ovog članka.“

6. Članak 130. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 130.

1. Komisija djeluje pod političkim vodstvom svojeg predsjednika, koji odlučuje o njezinu unutarnjem ustroju i tako osigurava da njezin rad bude dosljedan, učinkovit i utemeljen na kolegijalnosti.

2. Odgovornosti Komisije raspoređuje i dodjeljuje njezinim članovima njezin predsjednik. Tijekom mandata Komisije predsjednik može promijeniti tu podjelu odgovornosti. Članovi Komisije izvršavaju zadaće koje im je dodijelio predsjednik pod njegovim vodstvom.

3. Nakon odobrenja kolegija, predsjednik imenuje potpredsjednike iz redova članova Komisije.

4. Član Komisije podnosi ostavku ako to od njega zatraži predsjednik, a nakon odobrenja kolegija.“

7. U članku 132. briše se prvi stavak.

8. Članak 136. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 136.

Sud i Prvostupanjski sud svaki u okviru svoje nadležnosti osiguravaju poštovanje prava pri tumačenju i primjeni ovog Ugovora.

Osim toga, pod uvjetima utvrđenima u članku 140.a pri Prvostupanjskom sudu mogu se osnivati sudski zborovi radi izvršavanja sudske nadležnosti utvrđene u ovom Ugovoru u nekim posebnim područjima.“

9. Članak 137. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 137.

Sud se sastoji od po jednog suca iz svake države članice.

Sud zasjeda u sudskim vijećima ili u velikom vijeću u skladu s pravilima koja su u tu svrhu utvrđena u Statutu Suda.

Kada je to u skladu sa Statutom, Sud može zasjedati i u punom sastavu.“

10. Članak 138. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 138.

Sudu pomaže osam nezavisnih odvjetnika. Na zahtjev Suda Vijeće može, odlučujući jednoglasno, povećati broj nezavisnih odvjetnika.

Dužnost je nezavisnog odvjetnika, djelujući posve nepristrano i neovisno, na javnoj raspravi iznositi obrazložene prijedloge odluka u predmetima u kojima se u skladu sa Statutom Suda zahtijeva njegovo sudjelovanje.“

11. Članak 139. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 139.

Suci i nezavisni odvjetnici Suda biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji ispunjavaju uvjete koji se u njihovim zemljama zahtijevaju za obavljanje najviših sudačkih dužnosti ili koji su priznati pravni stručnjaci; imenuju ih vlade država članica zajedničkom suglasnošću na razdoblje od šest godina.

Svake tri godine provodi se djelomična zamjena sudaca i nezavisnih odvjetnika u skladu s uvjetima utvrđenima u Statutu Suda.

Suci iz vlastitih redova biraju predsjednika Suda na razdoblje od tri godine. On može biti ponovno izabran.

Suci i nezavisni odvjetnici kojima je istekla dužnost mogu biti ponovno imenovani.

Sud imenuje svojeg tajnika i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegov položaj.

Sud utvrđuje svoj poslovnik. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.“

12. Članak 140. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 140.

Prvostupanjski sud sastavljen je od najmanje jednog suca iz svake države članice. Broj sudaca određuje se Statutom Suda. Statutom može biti predviđeno da Prvostupanjskom sudu pomažu nezavisni odvjetnici.

Članovi Prvostupanjskog suda biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji imaju sposobnost potrebnu za obavljanje visoke sudačke dužnosti. Imenuju ih vlade država članica zajedničkom suglasnošću na razdoblje od šest godina. Članstvo se djelomično obnavlja svake tri godine. Članovi kojima dužnost istječe mogu biti ponovno imenovani.

Suci iz vlastitih redova biraju predsjednika Prvostupanjskog suda na razdoblje od tri godine. On može biti ponovno izabran.

Prvostupanjski sud imenuje svojeg tajnika i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegov položaj.

Prvostupanjski sud utvrđuje svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.

Osim ako je Statutom Suda predviđeno drukčije, odredbe ovog Ugovora koje se odnose na Sud primjenjuju se na Prvostupanjski sud.“

13. Članak 140.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 140.a

1. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje u prvom stupnju u slučaju predmeta i postupaka iz članaka 146., 148., 151., 152. i 153., osim u onima koji su dodijeljeni sudskom zboru ili su na temelju Statuta pridržani Sudu. Statut može predvidjeti nadležnost Prvostupanjskog suda za druge vrste predmeta i postupaka.

Protiv odluka Prvostupanjskog suda temeljem ovog stavka postoji pravo žalbe Sudu isključivo o pitanjima prava te u granicama utvrđenima Statutom

2. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje u slučaju

predmeta i postupaka pokrenutih protiv odluka sudskih zborova osnovanih u skladu s člankom 140.b.

Sud može iznimno ispitati odluke Prvostupanjskog suda donesene na temelju ovog stavka u skladu s uvjetima i ograničenjima utvrđenima u Statutu kada postoji ozbiljna opasnost utjecaja na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.

3. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje o prethodnim pitanjima temeljem članka 150. u posebnim područjima utvrđenima Statutom.

Kada Prvostupanjski sud smatra da je u predmetu potrebno donijeti odluku od načelnog značenja, koja bi mogla utjecati na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, može predmet uputiti Sudu na odlučivanje.

Odluke Prvostupanjskog suda o prethodnim pitanjima može iznimno ispitati Sud u skladu s uvjetima i ograničenjima utvrđenima u Statutu kada postoji ozbiljna opasnost ugrožavanja jedinstva ili dosljednosti prava Zajednice.“

14. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 140.b

Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Sudom ili na zahtjev Suda i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom osnivati sudske zborove koji provode postupak i odlučuju u prvom stupnju u određenim vrstama predmeta ili postupaka koji se odnose na posebna područja.

Odlukom o osnivanju sudskog zbora utvrđuju se pravila o njegovom ustroju i o opsegu nadležnosti koja mu je dodijeljena.

Protiv odluka sudskih zborova postoji pravo žalbe Prvostupanjskom sudu samo o pitanjima prava ili, ako je to predviđeno odlukom o osnivanju zbora, pravo žalbe koja se odnosi i na činjenično stanje.

Članovi sudskih zborova biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji posjeduju sposobnosti koje se zahtijevaju za obavljanje sudačke dužnosti. Imenuje ih Vijeće koje u tu svrhu odlučuje jednoglasno.

Sudski zborovi utvrđuju svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.

Odredbe ovog Ugovora koje se odnose na Sud i odredbe Statuta Suda primjenjuju se na sudske zborove, osim ako je odlukom o osnivanju sudskog zbora određeno drukčije.“

15. U članku 146. drugi i treći stavak zamjenjuju se sljedećim:

„U tu svrhu Sud je nadležan u postupcima koje pokreću država članica, Europski parlament, Vijeće ili Komisija zbog nenadležnosti, bitne povrede postupka, povrede ovog Ugovora ili bilo kojeg pravnog pravila vezanog uz njegovu primjenu ili zbog zloporabe ovlasti.

Sud je nadležan pod istim uvjetima u postupcima koje pokrene Revizorski sud radi zaštite svojih prava.“

16. Članak 160. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 160.

Statut Suda utvrđuje se u posebnom Protokolu.

Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na zahtjev Suda i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Sudom, izmijeniti odredbe Statuta, osim njegove glave I.“

17. Članak 160.b mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Revizorski sud se sastoji od po jednog državljanina iz svake države članice.“

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Članovi Revizorskog suda imenuju se na razdoblje od šest godina. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, u skladu s prijedlozima pojedinih država članica utvrđuje popis članova. Mandat članova Revizorskog suda može se obnoviti.

Oni iz vlastitih redova biraju predsjednika Revizorskog suda na razdoblje od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.“

18. Članak 160.c mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Revizorski sud provjerava račune svih prihoda i rashoda Zajednice. Također provjerava i račune svih prihoda i rashoda svih tijela koje osniva Zajednica, u opsegu u kojem odgovarajući osnivački akt ne isključuje takvu provjeru.

Revizorski sud Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izjavu o jamstvu u odnosu na pouzdanost računa te zakonitost i pravilnost transakcija, a ista se objavljuje u Službenom listu Europske unije. Ta se izjava može dopuniti posebnim ocjenama za svako veće područje djelovanja Zajednice.“

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Revizorski sud izrađuje godišnje izvješće nakon zaključenja svake financijske godine. Izvješće se prosljeđuje ostalim institucijama Zajednice i, zajedno

s očitovanjima tih institucija na primjedbe Revizorskog suda, objavljuje u Službenom listu Europske unije.

Nadalje, Revizorski sud može u svakom trenutku iznijeti svoje primjedbe o posebnim pitanjima, osobito u obliku posebnih izvješća, te davati mišljenja na zahtjev ostalih institucija Zajednice.

Svoja godišnja izvješća, posebna izvješća i mišljenja, Revizorski sud usvaja većinom glasova svojih članova. Međutim, on može osnovati unutarnja vijeća za usvajanje određenih vrsta izvješća ili mišljenja prema uvjetima utvrđenima u njegovu poslovniku.

Revizorski sud pomaže Europskom parlamentu i Vijeću u izvršavanju njihovih ovlasti nadzora nad izvršenjem proračuna.

Revizorski sud sastavlja svoj poslovnik. Za donošenje poslovnika potrebno je odobrenje Vijeća, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.“

19. U članku 163. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Uredbe se objavljuju u Službenom listu Europske unije. Stupaju na snagu na dan koji je u njima određen ili, ako taj dan nije određen, dvadesetog dana od objave.“

20. Članak 165. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 165.

Ovime se osniva Gospodarski i socijalni odbor. On ima savjetodavnu ulogu.

Odbor se sastoji od predstavnika iz različitih gospodarskih i socijalnih područja organiziranog civilnog društva, osobito od predstavnika proizvođača, poljoprivrednika, prijevoznika, radnika, trgovaca, obrtnika, slobodnih zanimanja, potrošača i predstavnika općeg interesa.“

21. Članak 166. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 166.

Broj članova Gospodarskog i socijalnog odbora ne smije biti veći od 350.

Broj članova Odbora je kako slijedi:

Belgija	12
Danska	9
Njemačka	24
Grčka	12
Španjolska	21
Francuska	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Austrija	12
Portugal	12
Finska	9
Švedska	12
Ujedinjena Kraljevina	24

Članovi Odbora nisu vezani nikakvim obvezujućim napucima. U općem interesu Zajednice potpuno su neovisni u obavljanju svojih dužnosti.

Naknade članova Odbora određuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom.“

22. Članak 167. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Članovi odbora imenuju se na prijedlog država članica na razdoblje od četiri godine. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, usvaja popis članova sastavljen u skladu s prijedlozima svih država članica. Mandat članova Odbora može se obnoviti.“

23. Članak 183. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 183.

1. Odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i uz prethodno mišljenje Revizorskog suda, Vijeće:

- (a) donosi financijske uredbe kojima se osobito određuje postupak koji treba usvojiti za utvrđivanje i izvršavanje proračuna te za prikazivanje i reviziju računâ
- (b) utvrđuje pravila vezana uz odgovornost financijskih kontrolora, dužnosnika za ovjeravanje i računovodstvenih službenika, te uz odgovarajuće nadzorne mjere.

Od 1. siječnja 2007. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda.

2. Vijeće, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i po pribavljenom mišljenju Revizorskog suda, određuje metode i postupak prema kojima se prihodi proračuna predviđeni aranžmanima o vlastitim sredstvima Zajednice stavljaju na raspolaganje Komisiji te mjere koje se prema potrebi primjenjuju za zadovoljavanje potreba za gotovinom.“

24. Članak 190. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 190.

Ne dovodeći u pitanje odredbe sadržane u Statutu Suda, Vijeće, odlučujući jednoglasno, utvrđuje pravila kojima se uređuje uporaba jezika u institucijama Zajednice.“

25. Članak 204. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. riječi „člankom F.1 stavkom 2.“ zamjenjuju se riječima „člankom 7. stavkom 3.“
- (b) u stavku 2. riječi „člankom F.1 stavkom 1.“ zamjenjuju se riječima „člankom 7. stavkom 2.“, a riječi „članka F stavka 1.“ zamjenjuju se riječima „članka 6. stavka 1.“.

Članak 4.

Ugovor o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik mijenja se u skladu s odredbama ovog članka.

1. Članak 10. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeće, u sastavu šefova država i vlada i odlučujući kvalificiranom većinom, kandidira osobu koju namjerava imenovati predsjednikom Komisije, a Europski parlament odobrava tu kandidaturu.

Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom i zajedničkom suglasnošću s kandidatom za predsjednika, u skladu s prijedlozima pojedinih država članica utvrđuje popis ostalih osoba koje namjerava imenovati članovima Komisije.

Tako kandidiranog predsjednika i ostale članove Komisije kolektivno, kao tijelo, odobrava Europski parlament glasovanjem. Nakon odobrenja Europskog parlamenta predsjednika i ostale članove Komisije imenuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom.“

2. Članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11.

1. Komisija djeluje pod političkim vodstvom svojeg predsjednika, koji odlučuje o njezinu unutarnjem ustroju i tako osigurava da njezin rad bude dosljedan, učinkovit i utemeljen na kolegijalnosti.
2. Odgovornosti Komisije raspoređuje i dodjeljuje njezinim članovima njezin predsjednik. Tijekom mandata Komisije predsjednik može promijeniti tu podjelu odgovornosti. Članovi Komisije izvršavaju zadaće koje im je dodijelio predsjednik pod njegovim vodstvom.
3. Nakon odobrenja kolegija, predsjednik imenuje potpredsjednike iz redova članova Komisije.
4. Član Komisije podnosi ostavku ako to od njega zatraži predsjednik, a nakon odobrenja kolegija.“

3. Članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Osim redovitom zamjenom ili smrću, dužnosti člana Komisije prestaju i njegovom ostavkom ili razrješenjem dužnosti.

Slobodno mjesto zbog ostavke, razrješenja ili smrti, zauzima, do kraja mandata tog člana, novi član kojeg imenuje Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom. Vijeće može jednoglasno odlučiti da to slobodno mjesto nije potrebno popunjavati.

U slučaju ostavke, razrješenja dužnosti ili smrti, predsjednik se zamjenjuje za preostalo vrijeme njegova mandata. Pri zamjeni predsjednika primjenjuje se postupak utvrđen člankom 10. stavkom 2.

Osim u slučaju razrješenja temeljem članka 12.a, članovi Komisije ostaju na dužnosti dok ne budu zamijenjeni ili dok Vijeće ne odluči da upražnjeno mjesto nije potrebno popunjavati, kako je predviđeno u drugom stavku ovog članka.“

4. U članku 13. briše se prvi stavak.

5. U članku 20. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Broj članova Europskog parlamenta ne smije biti veći od 732.“

6. Članak 21. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nakon što zatraži mišljenje Komisije i uz odobrenje Vijeća, koje odlučuje kvalificiranom većinom, Europski parlament utvrđuje pravila i opće uvjete kojima se uređuje obavljanje dužnosti njegovih članova. Sva pravila i uvjete koji se odnose na oporezivanje članova ili bivših članova Vijeće utvrđuje jednoglasno.“

7. Članak 30. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeću pomaže Glavno tajništvo za koje je odgovoran glavni tajnik, visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, a kojem pomaže zamjenik glavnog tajnika, koji je odgovoran za vođenje glavnog tajništva. glavnog tajnika i zamjenika glavnog tajnika Vijeće imenuje odlučujući kvalificiranom većinom. O ustroju Glavnog tajništva odlučuje Vijeće.“

8. Članak 31. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 31.

Sud i Prvostupanjski sud, svaki u okviru svoje nadležnosti, osiguravaju poštovanje prava pri tumačenju i primjeni ovog Ugovora.

Osim toga, pod uvjetima utvrđenima člankom 32.a pri Prvostupanjskom sudu mogu se osnivati sudski zborovi radi izvršavanja sudske nadležnosti utvrđene u ovom Ugovoru u nekim posebnim područjima.“

9. Članak 32. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 32.

Sud se sastoji od po jednog suca iz svake države članice.

Sud zasjeda u sudskim vijećima ili u velikom vijeću u skladu s pravilima koja su u tu svrhu utvrđena u Statutu Suda.

Kada je to u skladu sa Statutom, Sud može zasjedati i u punom sastavu.“

10. Članak 32.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 32.a

Sudu pomaže osam nezavisnih odvjetnika. Na zahtjev Suda Vijeće može, odlučujući jednoglasno, povećati broj nezavisnih odvjetnika.

Dužnost je nezavisnog odvjetnika, djelujući posve nepristrano i neovisno, javno iznositi obrazložene prijedloge odluka u predmetima u kojima se u skladu sa Statutom Suda zahtijeva njegovo sudjelovanje.“

11. Članak 32.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 32.b

Suci i nezavisni odvjetnici Suda biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji ispunjavaju uvjete koji se u njihovim zemljama zahtijevaju za obavljanje najviših sudačkih dužnosti ili koji su priznati pravni stručnjaci; imenuju ih vlade država članica zajedničkom suglasnošću na razdoblje od šest godina.

Svake tri godine provodi se djelomična zamjena sudaca i nezavisnih odvjetnika u skladu s uvjetima utvrđenima u Statutu Suda.

Suci iz vlastitih redova biraju predsjednika Suda na razdoblje od tri godine. On može biti ponovno izabran.

Suci i nezavisni odvjetnici kojima je istekla dužnost mogu biti ponovno imenovani.

Sud imenuje svojeg tajnika i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegov položaj.

Sud utvrđuje svoj poslovnik. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.“

12. Članak 32.c zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 32.c

Prvostupanjski sud sastavljen je od najmanje jednog suca iz svake države članice. Broj sudaca određuje se u Statutu Suda. U Statutu može biti predviđeno da Prvostupanjskom sudu pomažu nezavisni odvjetnici.

Članovi Prvostupanjskog suda biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji imaju sposobnost potrebnu za obavljanje visoke sudačke dužnosti. Imenuju ih vlade država članica zajedničkom suglasnošću na razdoblje od šest godina. Članstvo se djelomično obnavlja svake tri godine. Članovi kojima dužnost istječe mogu biti ponovno imenovani.

Suci iz vlastitih redova biraju predsjednika Prvostupanjskog suda na razdoblje od tri godine. On može biti ponovno izabran.

Prvostupanjski sud imenuje svojeg tajnika i utvrđuje pravila kojima se uređuje njegov položaj.

Prvostupanjski sud utvrđuje svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.

Osim ako je Statutom Suda predviđeno drukčije, odredbe ovog Ugovora koje se odnose na Sud primjenjuju se na Prvostupanjski sud.“

13. Članak 32.d zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 32.d

1. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje u prvom stupnju u slučaju predmeta i postupaka iz članaka 33., 34., 35., 36., 38., 40. i 42., osim u onima koji su dodijeljeni sudskom zboru ili su na temelju Statuta pridržani Sudu. Statut može predvidjeti nadležnost Prvostupanjskog suda za druge vrste predmeta i postupaka.

Protiv odluka Prvostupanjskog suda temeljem ovog stavka postoji pravo žalbe Sudu isključivo o pitanjima prava te u granicama utvrđenima Statutom

2. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje u slučaju predmeta i postupaka pokrenutih protiv odluka sudskih zborova osnovanih u skladu s člankom 32.e.

Sud može iznimno ispitati odluke Prvostupanjskog suda donesene na temelju ovog stavka u skladu s uvjetima i ograničenjima utvrđenima u Statutu kada postoji ozbiljna opasnost utjecaja na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice.

3. Prvostupanjski sud nadležan je za provođenje postupka i odlučivanje o prethodnim pitanjima temeljem članka 41. u posebnim područjima utvrđenima Statutom.

Kada Prvostupanjski sud smatra da je u predmetu potrebno donijeti odluku od načelnog značenja, koja bi mogla utjecati na jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, može predmet uputiti Sudu na odlučivanje.

Odluke Prvostupanjskog suda o prethodnim pitanjima može iznimno ispitati Sud u skladu s uvjetima i ograničenjima utvrđenima u Statutu kada postoji ozbiljna opasnost ugrožavanja jedinstva ili dosljednosti prava Zajednice.“

14. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 32.e

Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Sudom ili na zahtjev Suda i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom osnivati sudske zborove koji provode postupak i odlučuju u prvom stupnju u određenim vrstama predmeta ili postupaka koji se odnose na posebna područja.

Odlukom o osnivanju sudskog zbora utvrđuju se pravila o njegovom ustroju i o opsegu nadležnosti koja mu je dodijeljena.

Protiv odluka sudskih zborova postoji pravo žalbe Prvostupanjskom sudu samo o pitanjima prava ili, ako je to predviđeno odlukom o osnivanju zbora, pravo žalbe koja se odnosi i na činjenično stanje.

Članovi sudskih zborova biraju se iz redova osoba čija je neovisnost neupitna i koji posjeduju sposobnosti koje se zahtijevaju za obavljanje sudačke dužnosti. Imenuje ih Vijeće koje u tu svrhu odlučuje jednoglasno.

Sudski zborovi utvrđuju svoj poslovnik u dogovoru sa Sudom. Poslovnik se daje na potvrdu Vijeću, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.

Odredbe ovog Ugovora koje se odnose na Sud i odredbe Statuta Suda primjenjuju se na sudske zborove, osim ako je odlukom o osnivanju sudskog zbora određeno drukčije.“

15. Članak 33. mijenja se kako slijedi:

- (a) prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Sud je nadležan u postupcima koje pokreću država članica, Europski parlament ili Vijeće, a kojima se traži da se odluke ili preporuke Komisije proglašavaju ništavima zbog nenadležnosti, bitne povrede postupka, povrede ovog Ugovora ili kojeg pravnog pravila vezanog uz njegovu primjenu ili zbog zlorabe ovlasti. Međutim, Sud ne smije ispitivati procjenu situacije koja je rezultat gospodarskih činjenica ili okolnosti u kontekstu kojih je Komisija donijela svoje odluke ili dala preporuke, osim u slučaju kada se smatra da je Komisija zlorabila svoje ovlasti ili očigledno nije poštovala odredbe ovog Ugovora ili bilo koje drugo pravno pravilo vezano uz njegovu primjenu.“

- (b) četvrti stavak zamjenjuje se sljedećim:

Sud je nadležan prema istim uvjetima u postupcima koje pokrene Revizorski sud radi zaštite svojih prava.“

16. Članak 45. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 45.

Statut Suda utvrđuje se u posebnom Protokolu.

Vijeće može odlučujući jednoglasno, na zahtjev Suda i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom ili na zahtjev Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Sudom, izmijeniti odredbe Statuta. "

17. Članak 45.b mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1 zamjenjuje se sljedećim:

„1. Revizorski sud se sastoji od po jednog državljanina iz svake države članice.“

- (b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Članovi Revizorskog suda imenuju se na razdoblje od šest godina. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom, nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, u skladu s prijedlozima svih država članica utvrđuje popis članova. Mandat članova Revizorskog suda može se obnoviti.

Oni iz vlastitih redova biraju predsjednika Revizorskog suda na razdoblje od tri godine. Predsjednik može biti ponovno izabran.“

18. Članak 45.c mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Revizorski sud provjerava račune svih prihoda i rashoda Zajednice. Također provjerava i račune svih prihoda i rashoda svih tijela koje osniva Zajednica, u opsegu u kojem odgovarajući osnivački akt ne isključuje takvu provjeru.

Revizorski sud Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izjavu o jamstvu u odnosu na pouzdanost računa te zakonitost i pravilnost transakcija, a ista se objavljuje u Službenom listu Europske unije. Ta se izjava može dopuniti posebnim ocjenama za svako veće područje djelovanja Zajednice.“

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Revizorski sud izrađuje godišnje izvješće nakon zaključenja svake financijske godine. Izvješće se prosljeđuje ostalim institucijama Zajednice i, zajedno s očitovanjima tih institucija na primjedbe Revizorskog suda, objavljuje u Službenom listu Europske unije.

Nadalje, Revizorski sud može u svakom trenutku iznijeti svoje primjedbe o posebnim pitanjima, osobito u obliku posebnih izvješća, te davati mišljenja na zahtjev ostalih institucija Zajednice.

Svoja godišnja izvješća, posebna izvješća i mišljenja, Revizorski sud usvaja većinom glasova svojih članova. Međutim, on može osnovati unutarnja vijeća za

usvajanje određenih vrsta izvješća ili mišljenja prema uvjetima utvrđenima u njegovu poslovniku.

Revizorski sud pomaže Europskom parlamentu i Vijeću u izvršavanju njihovih ovlasti nadzora nad izvršenjem proračuna.

Revizorski sud sastavlja svoj poslovnik. Za donošenje poslovnika potrebno je odobrenje Vijeća, koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom.“

19. Članak 96. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. riječi „članom F.1 stavkom 2.“ zamjenjuju se riječima „člankom 7. stavkom 3.“
- (b) u stavku 2. riječi „članka F stavka 1.“ zamjenjuju se riječima „članka 6. stavka 1.“, a riječi „člankom F.1 stavkom 1.“ zamjenjuju se riječima „člankom 7. stavkom 2.“.

Članak 5.

Protokol o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i o Europskoj središnjoj banci mijenja se u skladu s odredbama ovog članka.

U članku 10. dodaje se sljedeći stavak:

„10.6 Vijeće, u sastavu šefova država i vlada, može izmijeniti članak 10.2., odlučujući jednoglasno, na preporuku ESB-a i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Komisijom ili na preporuku Komisije nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i ESB-om. Vijeće preporučuje državama članicama da usvoje te izmjene. Te izmjene stupaju na snagu nakon što ih ratificiraju sve države članice u skladu sa svojim ustavnim odredbama.

Za preporuku koju priprema ESB temeljem ovog stavka potrebna je jednoglasna odluka Upravnog vijeća.“

Članak 6.

Protokol o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica mijenja se u skladu s ovim člankom.

Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Članci 11. do 15. i članak 18. primjenjuju se na suce, nezavisne odvjetnike, tajnika i pomoćne izvjestitelje Suda te na članove i tajnika Prvostupanjskog suda, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 3. Protokola o Statutu Suda koje se odnose na imunitet sudaca i nezavisnih odvjetnika od pokretanja sudskog postupka.“

Dio drugi

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 7.

Protokoli o Statutu Suda koji su priloženi Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju stavljaju se izvan snage i zamjenjuju Protokolom o Statutu Suda koji se ovim Ugovorom prilaže Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju.

Članak 8.

Ovime prestaju važiti članci 1. do 20., članak 44., članak 45., drugi i treći podstavak članka 46., članci 47. do 49. i članci 51., 52., 54. i 55. Protokola o Statutu Suda Europske zajednice za ugljen i čelik.

Članak 9.

Ne dovodeći u pitanje članke Protokola o Statutu Suda Europske zajednice za ugljen i čelik koji ostaju na snazi, odredbe Protokola o Statutu Suda, koji je ovim Ugovorom priložen Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, primjenjuju se kada Sud izvršava svoje ovlasti na temelju odredaba Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik.

Članak 10.

Odluka Vijeća 88/591/EZUČ, EEZ, Euratom od 24. listopada 1988. o osnivanju Prvostupanjskog suda Europskih zajednica, s izmjenama, stavlja se izvan snage uz iznimku članka 3., u mjeri u kojoj Prvostupanjski sud na temelju tog članka izvršava nadležnost koja je Ugovorom o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik dodijeljena Sudu.

Članak 11.

Ovaj se Ugovor sklapa na neograničeno vrijeme.

Članak 12.

1. Visoke ugovorne stranke ratificiraju ovaj Ugovor u skladu sa svojim ustavnim odredbama. Isprave o ratifikaciji polažu se kod Vlade Talijanske Republike.
2. Ovaj Akt stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon što posljednja država potpisnica položi ispravu o ratifikaciji.

Članak 13.

Ovaj Ugovor, koji je sastavljen u jednom izvorniku na danskom, engleskom, francuskom, grčkom, irskom, nizozemskom, njemačkom, portugalskom, španjolskom i talijanskom jeziku, pri čemu su tekstovi na svakom od ovih jezika jednako vjerodostojni, pohranjuje se u arhivu Vlade Talijanske Republike koja vladama ostalih država potpisnica dostavlja po jedan ovjereni primjerak.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter diesen Vertrag gesetzt.

Εις πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Tratado.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechsundzwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στη Νίκαια, στις είκοσι έξι Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of February in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenäkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfärdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

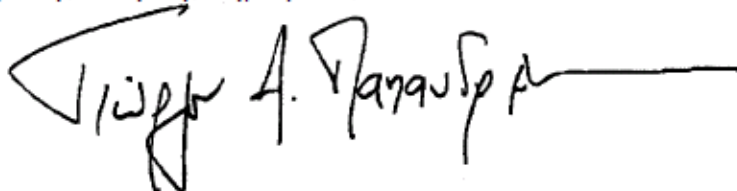
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

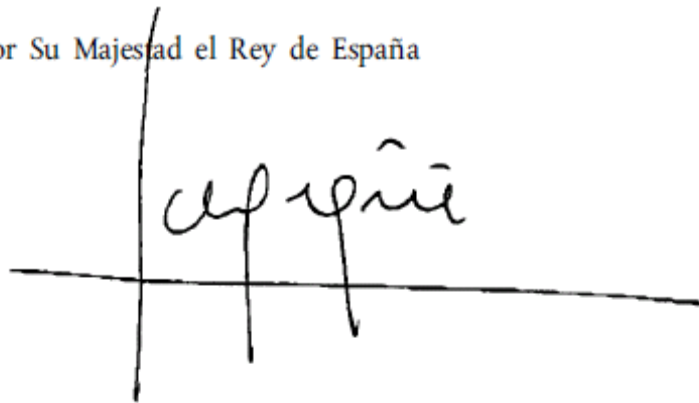
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

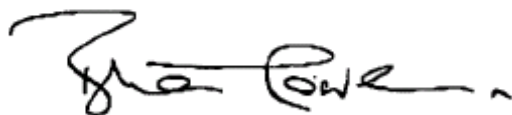
Por Su Majestad el Rey de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Juan Carlos I', written over a horizontal line. The signature is fluid and cursive.

Pour le Président de la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Jacques Chirac', written over a horizontal line. The signature is bold and stylized.

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Michael D. Higgins', written over a horizontal line. The signature is cursive and somewhat informal.

Per il Presidente della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Giorgio Napolitano', written over a horizontal line. The signature is cursive and elegant.

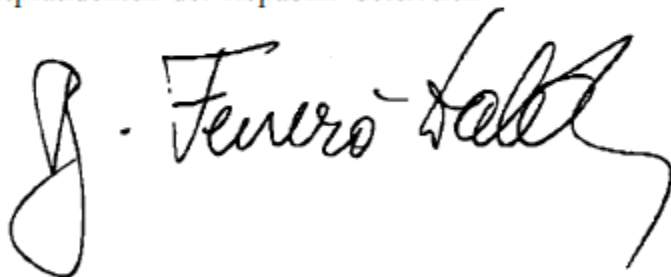
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Roel' with a long horizontal stroke underneath.

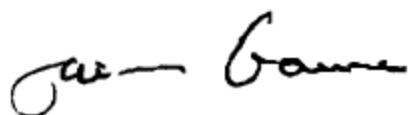
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. van Ameri-'.

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Ferrero-Salt'.

Pelo Presidente da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Jaime Gama'.

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Eeva Tuomi". The signature is written in a cursive style with a prominent horizontal line at the top.

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to be the signature of King Carl XVI Gustaf of Sweden. It consists of several loops and a vertical line at the end.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be the signature of Queen Elizabeth II. It is written in a cursive style with a long, sweeping tail.

Protokoli

A. PROTOKOL KOJI JE PRILOŽEN UGOVORU O EUROPSKOJ UNIJI I UGOVORIMA O OSNIVANJU EUROPSKIH ZAJEDNICA

PROTOKOL O PROŠIRENJU EUROPSKE UNIJE

VISOKE UGOVORNE STRANKE

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Ugovoru o Europskoj uniji i ugovorima o osnivanju Europskih zajednica:

Članak 1.

STAVLJANJE IZVAN SNAGE PROTOKOLA O INSTITUCIJAMA

S obzirom na proširenje Europske unije Protokol o institucijama koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i ugovorima o osnivanju Europskih zajednica stavlja se izvan snage.

Članak 2.

ODREDBE O EUROPSKOM PARLAMENTU

1. Dana 1. siječnja 2004. i s učinkom od početka mandatnog razdoblja 2004.-2009. u članku 190. stavku 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i u članku 108. stavku 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Broj predstavnika izabраниh u svakoj državi članici je sljedeći:

Belgija	22
Danska	13
Njemačka	99
Grčka	22
Španjolska	50
Francuska	72
Irska	12
Italija	72
Luksemburg	6
Nizozemska	25
Austrija	17
Portugal	22
Finska	13
Švedska	18
Ujedinjena Kraljevina	72“

2. Pridržavajući se stavka 3. ukupan broj predstavnika u Europskom parlamentu za mandatno razdoblje 2004.-2009. jednak je broju predstavnika navedenom u članku 190. stavku 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i u članku 108. stavku 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, kojemu se dodaje broj predstavnika novih država članica koji proizlazi iz ugovorâ o pristupanju potpisanih najkasnije do 1. siječnja 2004.

3. Ako je ukupan broj članova iz stavka 2. manji od 732, broj se predstavnika koji se biraju u svakoj državi članici proporcionalno ispravlja tako da ukupan broj bude što bliži broju 732 , ali s tim da taj ispravak ne povećava broj predstavnika koji se biraju u svakoj državi članici, a koji je za mandatno razdoblje 1999.-2004. predviđen člankom 190. stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i člankom 108. stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju.

Vijeće u tu svrhu usvaja odluku.

4. Odstupajući od članka 189. stavka 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i od članka 107. stavka 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, u slučaju stupanja na snagu ugovora o pristupanju nakon donošenja odluke Vijeća predviđene ovim člankom stavkom 3. podstavkom 2., broj članova Europskog parlamenta može privremeno biti veći od 732 za razdoblje na koje se ta odluka primjenjuje. Ispravak jednak onome iz ovog članka stavka 3. podstavka 1. primjenjuje se i na broj predstavnika koji se biraju u dotičnim državama članicama.

Članak 3.

ODREDBE O PONDERIRANJU GLASOVA U VIJEĆU

1. Dana 1. siječnja 2005.:
 - (a) u članku 205. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i u članku 118. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju:

(i) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kada je za donošenje odluke Vijeća potrebna kvalificirana većina, glasovi njegovih članova ponderiraju se na sljedeći način:

Belgija	12
Danska	7
Njemačka	29
Grčka	12
Španjolska	27
Francuska	29
Irska	7
Italija	29
Luksemburg	4
Nizozemska	13
Austrija	10
Portugal	12
Finska	7
Švedska	10
Ujedinjena Kraljevina	29

Kada se akti Vijeća temeljem ovog Ugovora donose na prijedlog Komisije, za njihovo donošenje potrebno je najmanje 169 glasova za, koje je dala većina članova.

U drugim je slučajevima za donošenje akata Vijeća potrebno najmanje 169 glasova za, koje su dale najmanje dvije trećine članova."

(ii) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Član Vijeća može zatražiti da se pri usvajanju odluke Vijeća kvalificiranom većinom provjeri je li države članice koje čine tu kvalificiranu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uvjet nije ispunjen, dotična odluka se ne usvaja.“

(b) u članku 23. stavku 2. Ugovora o Europskoj uniji treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Glasovi članova Vijeća ponderiraju se u skladu s člankom 205. stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. Za usvajanje odluka potrebno je najmanje 169 glasova za, koje je dalo najmanje dvije trećine članova. Član Vijeća može zatražiti da se pri usvajanju odluke Vijeća kvalificiranom većinom provjeri je li države članice koje čine tu kvalificiranu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uvjet nije ispunjen, dotična odluka se ne usvaja.“

(c) u članku 34. Ugovora o Europskoj uniji stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Kada se zahtijeva da Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, glasovi njegovih članova ponderiraju se u skladu s člankom 205. stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, pri čemu je za usvajanje akata Vijeća potrebno najmanje 169 glasova za, koja je dalo najmanje dvije trećine članova. Član Vijeća može zatražiti da se pri usvajanju odluke Vijeća kvalificiranom većinom provjeri je li države članice koje čine tu kvalificiranu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uvjet nije ispunjen, dotična odluka se ne usvaja.“

2. Pri svakom se pristupanju prag iz članka 205. stavka 2. drugog podstavka Ugovora o osnivanju Europske zajednice i iz članka 118. stavka 2. drugog podstavka Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju izračunava tako da prag kvalificirane većine, izražen u glasovima, ne prelazi prag koji proizlazi iz tablice u Izjavi o proširenju Europske unije koja je sadržana u Završnom aktu Konferencije na kojoj je usvojen Ugovor iz Nice.

Članak 4.

12001C/hr 76

ODREDBE O KOMISIJI

1. Dana 1. siječnja 2005. i s učinkom od kada prva Komisija nakon tog datuma preuzme svoje dužnosti, članak 213. stavak 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i članak 126. stavak 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju zamjenjuju se sljedećim:

„1. Članovi Komisije biraju se na temelju njihove opće sposobnosti, a njihova je neovisnost neupitna.

Komisija se sastoji od po jednog državljanina svake države članice.

Vijeće može, odlučujući jednoglasno, izmijeniti broj članova Komisije.“

2. Kada Unija bude imala 27 država članica, članak 213. stavak 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i članak 126. stavak 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju zamjenjuju se sljedećim:

„1. Članovi Komisije biraju se na temelju njihove opće sposobnosti, a njihova je neovisnost neupitna.

Broj članova Komisije manji je od broja država članica. Članovi Komisije biraju se prema sustavu rotacije koji se temelji na načelu jednakosti, čije provedbene aranžmane usvaja Vijeće odlučujući jednoglasno.

Broj članova Komisije određuje Vijeće odlučujući jednoglasno.“

Ova se izmjena primjenjuje od dana preuzimanja dužnosti prve Komisije nakon dana pristupanja dvadeset i sedme države članice Uniji.

3. Vijeće, odlučujući jednoglasno, nakon potpisivanja ugovora o pristupanju dvadeset i sedme

članice utvrđuje:

- broj članova Komisije
 - aranžmane za provođenje sustava rotacije, koji se temelji na načelu jednakosti, sa svim kriterijima i pravilima potrebnim za automatsko utvrđivanje sastava uzastopnih kolegija na temelju sljedećih načela:
 - (a) države članice uživaju u potpunosti ravnopravan tretman glede određivanja redosljeda i trajanja mandata njihovih državljana kao članova Komisije; slijedom toga, razlika među ukupnim brojem mandata koje imaju državljani bilo kojih dviju država ne smije biti veća od jedan
 - (b) pridržavajući se točke (a) svaki je uzastopni kolegij sastavljen tako da na zadovoljavajući način odražava demografski i zemljopisni spektar svih država članica Unije.
4. Do početka primjene stavka 2. svaka država koja pristupa Uniji ima u vrijeme svojeg pristupanja pravo imati jednog svog državljanina kao člana Komisije.

**B. PROTOKOL KOJI JE PRILOŽEN UGOVORU O EUROPSKOJ UNIJI,
UGOVORU O OSNIVANJU EUROPSKE ZAJEDNICE
I UGOVORU O OSNIVANJU EUROPSKE ZAJEDNICE ZA ATOMSKU ENERGIJU:**

PROTOKOL O STATUTU SUDA

VISOKE UGOVORNE STRANKE

ŽELEĆI utvrditi Statut Suda predviđen člankom 245. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i člankom 160. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju,

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju:

Članak 1.

Sud je osnovan i djeluje u skladu s odredbama Ugovora o Europskoj uniji (Ugovor o EU-u), Ugovora o osnivanju Europske zajednice (Ugovor o EZ-u) i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (Ugovor o EZAE-u) i ovog Statuta.

Glava I.

SUCI I NEZAVISNI ODVJETNICI

Članak 2.

Prije preuzimanja dužnosti svaki sudac javno priseže da će svoje dužnosti obavljati nepristrano i savjesno te da će čuvati tajnost vijećanja Suda.

Članak 3.

Suci uživaju imunitet od sudskih postupaka. Nakon prestanka obnašanja dužnosti oni nastavljaju uživati imunitet u pogledu radnji koje su poduzeli u službenom svojstvu, uključujući izgovorene ili napisane riječi.

Sud može ukinuti imunitet zasjedajući u punom sastavu.

Ako je sucu ukinut imunitet te je protiv njega pokrenut kazneni postupak, njemu se u bilo kojoj državi članici sudi samo pred sudom nadležnim za suđenje članovima najviših nacionalnih pravosudnih tijela.

Članci 12. do 15. i članak 18. Protokola o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica primjenjuju se na suce, nezavisne odvjetnike, tajnika i pomoćne izvjestitelje Suda, ne dovodeći u pitanje odredbe, određene u prethodnim stavcima, koje se odnose na imunitet sudaca od pokretanja sudskog postupka.

Članak 4.

Suci ne smiju obnašati nikakvu političku ili upravnu funkciju.

Ne smiju se baviti nikakvim zanimanjem, ni plaćenim ni neplaćenim, osim ako to iznimno odobri Vijeće.

Pri stupanju na dužnost, svečano se obvezuju da će tijekom i nakon prestanka obnašanja iste poštovati obveze koje iz nje proizlaze, osobito obvezu da će se nakon prestanka obnašanja dužnosti pri prihvaćanju određenih imenovanja ili pogodnosti ponašati pošteno i diskretno.

Sud odlukom rješava sve dvojbe o tom pitanju.

Članak 5.

Osim redovitom zamjenom ili smrću, dužnosti suca prestaju i njegovom ostavkom.

Kada sudac podnosi ostavku, ona se u pisanom obliku upućuje predsjedniku Suda koji je prosljeđuje predsjedniku Vijeća. Nakon upućivanja potonje obavijesti mjesto suca postaje slobodno.

Osim u slučaju kada se primjenjuje članak 6., sudac ostaje na dužnosti sve dok njegov nasljednik ne stupi na dužnost.

Članak 6.

Sudac može biti razriješen dužnosti ili mu se može oduzeti pravo na mirovinu ili druge zamjenske povlastice samo ako, prema jednoglasnom mišljenju sudaca i nezavisnih odvjetnika Suda, više ne ispunjava propisane uvjete ili obveze koje proizlaze iz njegove službe. Dotični sudac ne sudjeluje u toj raspravi.

Tajnik Suda dostavlja odluku Suda predsjedniku Europskog parlamenta i predsjedniku Komisije te o njoj obavješćuje predsjednika Vijeća.

U slučaju odluke o razrješenju suca, mjesto suca postaje slobodno nakon upućivanja obavijesti predsjedniku Vijeća.

Članak 7.

Sudac koji zamjenjuje člana Suda čija dužnost nije istekla imenuje se za preostalo vrijeme trajanja dužnosti svojeg prethodnika.

Članak 8.

Odredbe članaka 2. do 7. primjenjuju se na nezavisne odvjetnike.

Glava II.

ORGANIZACIJA

Članak 9.

Kada se svake tri godine provodi djelomična zamjena sudaca, naizmjenice se zamjenjuje osam, odnosno sedam sudaca.

Kada se svake tri godine provodi djelomična zamjena nezavisnih odvjetnika, svakom se prilikom zamjenjuju četiri nezavisna odvjetnika.

Članak 10.

Tajnik Suda priseže pred Sudom da će svoje dužnosti obavljati nepristrano i savjesno te da će čuvati tajnost vijećanja Suda.

Članak 11.

Sud u slučajevima spriječenosti tajnika organizira njegovu zamjenu.

Članak 12.

Sudu se dodjeljuju dužnosnici i ostali službenici koji omogućuju njegov rad. Oni su odgovorni tajniku koji je podređen predsjedniku.

Članak 13.

Vijeće može, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Suda, osigurati imenovanje pomoćnih izvjestitelja i utvrditi pravila koja uređuju njihovu službu. Prema uvjetima utvrđenim poslovnikom, od pomoćnih se izvjestitelja može zahtijevati da sudjeluju u pripremnim radnjama u predmetima pred Sudom te da surađuju sa sucem izvjestiteljem.

Pomoćne izvjestitelje imenuje Vijeće. Biraju se među osobama čija je neovisnost neupitna i koje imaju potrebne pravne kvalifikacije. Pred Sudom polažu prisegu da će svoje dužnosti obavljati nepristrano i savjesno te da će čuvati tajnost vijećanja Suda.

Članak 14.

Suci, nezavisni odvjetnici i tajnik Suda obvezni su boraviti u mjestu u kojem Sud ima svoje sjedište.

Članak 15.

Sud zasjeda stalno. Trajanje sudskih praznika određuje Sud uzimajući u obzir potrebe svojeg poslovanja.

Članak 16.

Sud osniva sudska vijeća koja su sastavljena od tri i pet sudaca. Predsjednike sudskih vijeća biraju suci iz vlastitih redova. Predsjednici sudskih vijeća od pet članova biraju se na razdoblje od tri godine. Mogu biti ponovno izabrani samo jednom.

Veliko vijeće sastoji se od jedanaest sudaca. Predsjedava mu predsjednik Suda. Članovi velikog vijeća su i predsjednici sudskih vijeća od pet sudaca i drugi suci imenovani u skladu s uvjetima utvrđenima u poslovniku.

Sud zasjeda u velikom vijeću kada to zatraži država članica ili institucija Zajednica kao stranka u postupku.

Sud zasjeda u punom sastavu kada su mu predmeti upućeni temeljem članka 195. stavka 2., članka 213. stavka 2., članka 216. ili članka 247. stavka 7. Ugovora o EZ-u ili članka 107.d stavka 2., članka 126. stavka 2., članka 129. ili članka 160.b stavka 7. Ugovora o EZAE-u.

Osim toga, kada smatra da je predmet koji mu je upućen od iznimna značaja, Sud može odlučiti, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, predmet uputiti Sudu u punom sastavu.

Članak 17.

Odluke Suda valjane su samo ako u vijećanju sudjeluje neparan broj njegovih članova.

Odluke sudskih vijeća od tri ili pet sudaca valjane su samo ako ih donese troje sudaca.

Odluke velikog vijeća valjane su samo ako je nazočno devetoro sudaca.

Odluke Suda u punom sastavu valjane su samo ako je nazočno jedanaest sudaca.

U slučaju spriječenosti suca jednog sudskog vijeća, može se pozvati suca drugog sudskog vijeća u skladu s uvjetima utvrđenima u poslovniku.

Članak 18.

Suci i nezavisni odvjetnici ne mogu sudjelovati u odlučivanju u bilo kojem predmetu u kojem su prethodno sudjelovali kao zastupnici, savjetnici ili odvjetnici jedne od stranaka ili o kojem su bili pozvani očitovati se u svojstvu člana suda, istražnog povjerenstva ili u nekom drugom svojstvu.

Ako zbog nekog posebnog razloga sudac ili nezavisni odvjetnik smatra da ne može sudjelovati u donošenju odluke ili razmatranju određenog predmeta, o tome obavješćuje predsjednika. Ako zbog nekog posebnog razloga predsjednik smatra da sudac ili nezavisni odvjetnik ne smiju sudjelovati u postupku ili odlučivanju u određenom predmetu, o tome ih obavješćuje.

Sve poteškoće koje proizlaze iz primjene ovog članka rješavaju se odlukom Suda.

Stranka ne može zahtijevati izmjenu sastava Suda ili jednog od njegovih sudskih vijeća na temelju državljanstva suca ili zato što u Sudu ili sudskom vijeću nema suca istog državljanstva kao ta stranka.

Glava III.

POSTUPAK

Članak 19.

Države članice i institucije Zajednice pred Sudom zastupa zastupnik, koji se imenuje za svaki pojedinačni predmet; zastupniku može pomagati savjetnik ili pravnik.

Države koje su stranke Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru, a nisu države članice, i u tom Sporazumu navedeno nadzorno tijelo EFTA-e zastupane su na isti način.

Ostale stranke mora zastupati pravnik.

Samo pravnik koji je ovlašten zastupati pred sudom države članice ili druge države koja je stranka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru može pred Sudom nastupiti kao zastupnik ili savjetnik neke stranke.

Takvi zastupnici, savjetnici i pravnici, u nastupu pred Sudom, uživaju prava i imunitete potrebne za neovisno obnašanje svojih dužnosti, prema uvjetima utvrđenima u poslovniku.

U odnosu na takve savjetnike i pravnike koji nastupaju pred Sudom, Sud ima ovlasti uobičajeno dodijeljene sudovima prema uvjetima utvrđenima u poslovniku.

Sveučilišni profesori koji su državljani država članica, čiji im zakoni daju pravo nastupanja pred sudom, uživaju pred Sudom ista prava koja su ovim člankom priznata pravnicima.

Članak 20.

Postupak pred Sudom sastoji se od dva dijela: pisanog i usmenog.

Pisani dio postupka sastoji se od dostave tužba, podnesaka, odgovora na tužbu i očitovanja, te od eventualnih replika, kao i svih isprava i dokumenata koji ih potkrepljuju, ili njihovih ovjerenih preslika, strankama i institucijama Zajednica čije su odluke predmetom postupka.

Dostavu obavlja tajnik redosljedom i u rokovima utvrđenima u poslovniku.

Usmeni dio postupka sastoji se od čitanja izvješća suca izvjestitelja, saslušanja, od strane Suda, zastupnika, savjetnika i pravника te prijedloga odluka nezavisnog odvjetnika kao i, prema potrebi, od saslušanja svjedoka i stručnjaka.

Ako Sud smatra da se u predmetu ne javlja nikakvo novo pravno pitanje, može, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odlučiti da će rješavati predmet bez prijedloga odluke nezavisnog odvjetnika.

Članak 21.

Postupak pred Sudom pokreće se pisanom tužbom upućenom tajniku. Tužba sadržava ime i stalnu adresu podnositelja, položaj potpisnika, ime stranke ili imena stranaka protiv koje se podnosi tužba, predmet spora, tužbeni zahtjev i kratak opis razloga na kojima se temelji tužba.

Tužbi mora biti priložen, kada je to prikladno, akt čije se poništenje zahtijeva ili, u okolnostima iz članka 232. Ugovora o EZ-u i članka 148. Ugovora o EZAE-u, isprava kojom se dokazuje datum poziva predviđenog u tim člancima. Ako navedeni dokumenti nisu priloženi tužbi, tajnik poziva zainteresiranu stranku da ih dostavi u razumnom roku, ali u tom slučaju prava stranke ne prestaju čak i ako se navedeni dokumenti dostave nakon isteka roka određenog za pokretanje postupka.

Članak 22.

U slučajevima uređenima člankom 18. Ugovora o EZAE-u, postupak pred Sudom pokreće se žalbom upućenom tajniku. Žalba sadržava ime i stalnu adresu podnositelja, položaj potpisnika, naznaku odluke protiv koje se podnosi žalba, imena protivnih stranaka, predmet spora, žalbeni prijedlog i kratak opis razloga na kojima se temelji žalba.

Žalbi mora biti priložena ovjerena preslika odluke Arbitražnog odbora koja se pobija.

Ako Sud odbije žalbu, odluka Arbitražnog odbora postaje konačna.

Ako Sud poništi odluku Arbitražnog odbora, postupak se, kada je to potrebno, na inicijativu jedne od stranaka u postupku može ponoviti pred Arbitražnim odborom. Arbitražni odbor vezan je odlukama Suda o pravnim pitanjima.

Članak 23.

U slučajevima iz članka 35. stavka 1. Ugovora o EU-u, članka 234. Ugovora o EZ-u i članka 150. Ugovora o EZAE-u, sud države članice koji suspendira postupak i uputi predmet Sudu obavješćuje Sud o svojoj odluci. Tajnik Suda o navedenoj odluci obavješćuje stranke, države članice i Komisiju, kao i Vijeće ili Europsku središnju banku ako akt čija je valjanost ili tumačenje predmetom spora potječe od njih, te Europski parlament i Vijeće ako su akt čija je valjanost ili tumačenje predmetom spora zajednički donijele te dvije institucije.

U roku od dva mjeseca od takve obavijesti stranke, države članice, Komisija i, kada je to prikladno, Europski parlament, Vijeće i Europska središnja banka imaju pravo podnositi Sudu podneske ili pisana očitovanja.

U slučajevima iz članka 234. Ugovora o EZ-u tajnik Suda o odluci nacionalnog suda obavješćuje i države stranke Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru koje nisu države članice i u tom Sporazumu navedeno nadzorno tijelo EFTA-e, koji mogu u roku od dva mjeseca od primitka obavijesti Sudu dostaviti podneske ili pisana očitovanja, kada se odluka odnosi na jedno od područja primjene tog Sporazuma.

Članak 24.

Sud može zahtijevati od stranaka da dostave sve dokumente i podatke koje Sud smatra potrebnima. U slučaju odbijanja, sastavlja se službena zabilješka.

Sud također može zahtijevati od država članica i institucija koje nisu stranke u postupku da dostave sve podatke koje Sud smatra potrebnima za postupak.

Članak 25.

Sud u svako doba može povjeriti bilo kojem pojedincu, tijelu, vlasti, odboru ili drugoj organizaciji koju izabere zadaću davanja stručnog mišljenja.

Članak 26.

Svjedoci se mogu saslušati prema uvjetima utvrđenima u poslovniku.

Članak 27.

U odnosu na svjedoke koji se ne odazovu sudskom pozivu, Sud ima ovlasti koje su općenito u takvim slučajevima dodijeljene sudovima te može izreći novčane kazne prema uvjetima utvrđenima u poslovniku.

Članak 28.

Svjedoci i stručnjaci mogu se saslušati pod prisegom danom u obliku utvrđenom u poslovniku ili na način utvrđen pravom zemlje svjedoka ili stručnjaka.

Članak 29.

Sud može naložiti saslušanje svjedoka ili stručnjaka pred pravosudnim tijelom njegova stalnog boravišta.

Nalog se šalje na provedbu nadležnom pravosudnom tijelu prema uvjetima utvrđenima u poslovniku. Dokumenti sastavljeni u skladu sa zamolnicom vraćaju se Sudu pod istim uvjetima.

Sud snosi troškove, ne dovodeći u pitanje njegovo pravo da, kada je to prikladno, naloži strankama njihovo plaćanje.

Članak 30.

Prema svakom kršenju prisege svjedoka ili stručnjaka država članica postupa na isti način kao da je povreda počinjena pred jednim od njezinih sudova nadležnih u građanskim stvarima. Po prijavi Suda dotična država članica pokreće postupak protiv počinitelja povrede pred svojim nadležnim sudom.

Članak 31.

Rasprava je javna, osim ako Sud, po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranaka, zbog ozbiljnih razloga odluči drukčije.

Članak 32.

Tijekom rasprave Sud može ispitati stručnjake, svjedoke i same stranke. Stranke se, međutim, mogu obraćati Sudu samo putem svojih zastupnika.

Članak 33.

O svakoj se raspravi sastavlja zapisnik koji potpisuju predsjednik i tajnik.

Članak 34.

Popis rasprava utvrđuje predsjednik.

Članak 35.

Vijećanje je Suda tajno i ostaje tajno.

Članak 36.

Presude moraju imati obrazloženje. Sadržavaju imena sudaca koji su sudjelovali u vijećanju.

Članak 37.

Presude potpisuju predsjednik i tajnik Suda. One se javno čitaju.

Članak 38.

Sud odlučuje o troškovima.

Članak 39.

Predsjednik Suda može u skraćenom postupku, koji se može, u mjeri u kojoj je to potrebno, razlikovati od nekih pravila sadržanih u ovom Statutu i koji se utvrđuje u poslovniku, odlučiti o prijedlozima za suspenziju primjene, kako je predviđeno u članku 242. Ugovora o EZ-u i članku 157. Ugovora o EZAE-u, ili za određivanje privremenih mjera sukladno članku 243. Ugovora o EZ-u ili članku 158. Ugovora o EZAE-u, ili za suspenziju izvršenja sukladno članku 256. stavku 4. Ugovora o EZ-u ili članku 164. stavku 3. Ugovora o EZAE-u.

Predsjednika, u slučaju njegove spriječenosti, zamjenjuje drugi sudac prema uvjetima utvrđenima u poslovniku.

Odluka predsjednika ili suca koji ga zamjenjuje privremena je i ni na koji način ne utječe na odluku Suda o glavnoj stvari.

Članak 40.

Države članice i institucije Zajednica mogu se uključiti u postupak pred Sudom.

Isto pravo ima i svaka druga osoba koja dokaže svoj pravni interes za ishod postupka pred Sudom, osim u postupcima među državama članicama, među institucijama Zajednica ili između država članica i institucija Zajednica.

Ne dovodeći u pitanje drugi stavak, države stranke Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koje nisu države članice te u tom Sporazumu navedeno nadzorno tijelo EFTA-e, mogu se uključiti u postupke pred Sudom u kojima je u pitanju jedno od područja primjene tog Sporazuma.

Prijedlog za uključenje u postupak ograničen je na potporu tužbenog zahtjeva jedne od stranaka.

Članak 41.

Ako tužena stranka, nakon što je uredno pozvana, ne podnese pisani odgovor na tužbu, protiv te stranke donosi se presuda zbog ogluhe. Takvoj presudi može se prigovoriti u roku od mjesec dana od njezine dostave. Prigovaranje ne suspendira izvršenje presude zbog ogluhe, osim ako Sud odluči drukčije.

Članak 42.

Države članice, institucije Zajednica i sve druge fizičke ili pravne osobe mogu u slučajevima i prema uvjetima određenima poslovnikom pokrenuti postupak treće strane radi osporavanja presude donesene bez njihovog sudjelovanja kada presuda štetno utječe na njihova prava.

Članak 43.

Ako je smisao ili doseg presude nejasan, Sud daje njezino tumačenje na prijedlog bilo koje stranke ili institucije Zajednica koja za to dokaže svoj pravni interes.

Članak 44.

Prijedlog za ponavljanje postupka može se podnijeti Sudu samo ako se sazna za činjenicu odlučujuće naravi, koja u vrijeme donošenja presude nije bila poznata ni Sudu niti stranci koja traži ponavljanje postupka.

Ponavljanje postupka pokreće se odlukom Suda u kojoj se izrijekom utvrđuje postojanje nove činjenice, priznaje joj se karakter činjenice podobne za pokretanje ponavljanja postupka te se prijedlog proglašava dopuštenim po toj osnovi.

Prijedlog za ponavljanje postupka ne može se podnijeti nakon proteka roka od 10 godina od dana presude.

Članak 45.

Poslovnikom se utvrđuju rokovi, koji uzimaju u obzir udaljenosti.

Istek roka nema štetan utjecaj na prava zainteresirane stranke ako ona dokaže postojanje nepredvidivih okolnosti ili više sile.

Članak 46.

Postupci protiv Zajednica u predmetima koji potječu iz izvanugovorne odgovornosti ne mogu se pokrenuti nakon proteka roka od pet godina od nastanka događaja koji je povod pokretanju postupka. Rok zastare prekida se pokretanjem postupka pred Sudom ili ako je prije pokretanja tog postupka oštećena strana podnijela zahtjev nadležnoj instituciji Zajednica. U potonjem slučaju postupak se mora pokrenuti u roku od dva mjeseca predviđenom u članku 230. Ugovora o EZ-u i članku 146. Ugovora o EZAE-u; kada je to prikladno, primjenjuju se odredbe članka 232. stavka 2. Ugovora o EZ-u, odnosno članka 148. stavka 2. Ugovora o EZAE-u.

Glava IV.

PRVOSTUPANJSKI SUD EUROPSKIH ZAJEDNICA

Članak 47.

Članci 2. do 8., članci 14. i 15., članak 17. stavci 1., 2., 4. i 5. i članak 18. primjenjuju se na Prvostupanjski sud i njegove članove. Prisega iz članka 2. daje se pred Sudom, a odluke iz članaka 3., 4. i 6. Sud donosi nakon savjetovanja s Prvostupanjskim sudom.

Članak 3. stavak 4. i članci 10., 11. i 14. primjenjuju se *mutatis mutandis* na tajnika Prvostupanjskog suda.

Članak 48.

Prvostupanjski sud sastoji se od 15 sudaca.

Članak 49.

Članove Prvostupanjskog suda može se pozvati da obavljaju zadaće nezavisnog odvjetnika.

Dužnost je nezavisnog odvjetnika, djelujući posve nepristrano i neovisno, javno iznositi obrazložene prijedloge odluka u određenim predmetima koji su upućeni Prvostupanjskom sudu kako bi Prvostupanjskom sudu pomogao u obavljanju njegove zadaće.

Kriteriji za odabiranje takvih predmeta, kao i postupci za određivanje nezavisnih odvjetnika utvrđuju se u poslovniku Prvostupanjskog suda.

Član koji je pozvan obavljati zadaće nezavisnog odvjetnika u određenom predmetu ne smije sudjelovati pri odlučivanju u tom predmetu.

Članak 50.

Prvostupanjski sud zasjeda u sudskim vijećima od tri ili pet sudaca. Predsjednike sudskih vijeća biraju suci iz vlastitih redova. Predsjednici sudskih vijeća od pet sudaca biraju se na razdoblje od tri godine. Mogu biti ponovno izabrani jednom.

Sastav sudskih vijeća i dodjeljivanje predmeta tim sudskim vijećima uređuje se poslovnikom. U određenim slučajevima uređenima poslovnikom, Prvostupanjski sud može zasjedati u punom sastavu ili kao sudac pojedinac.

Poslovnikom se može predvidjeti i da Prvostupanjski sud zasjeda u sastavu velikog vijeća u slučajevima i pod uvjetima koji su utvrđeni u poslovniku.

Članak 51.

Iznimno od pravila utvrđenog u članku 225. stavku 1. Ugovora o EZ-u i članku 140.a stavku 1. Ugovora o EZAE-u, Sud je nadležan u postupcima koje pokrenu države članice, institucije Zajednica i Europska središnja banka.

Članak 52.

Predsjednik Suda i predsjednik Prvostupanjskog suda zajedničkom suglasnošću određuju uvjete pod kojima dužnosnici i ostali službenici dodijeljeni Sudu pružaju usluge Prvostupanjskom sudu kako bi se omogućilo njegovo djelovanje. Određeni dužnosnici ili ostali službenici odgovorni su tajniku Prvostupanjskog suda koji je podređen predsjedniku Prvostupanjskog suda.

Članak 53.

Postupak pred Prvostupanjskim sudom uređen je glavom III.

U poslovniku Prvostupanjskog suda se, u mjeri u kojoj je to potrebno, utvrđuju daljnje i detaljnije odredbe u pogledu tog postupka. Poslovnik može odstupiti od članka 40. stavka 4. i članka 41. kako bi se uzele u obzir posebnosti sporova u području intelektualnog vlasništva.

Neovisno o članku 20. stavku 4., nezavisni odvjetnik može svoje obrazložene prijedloge odluka dati u pisanom obliku.

Članak 54.

Ako je tužba ili neki drugi podnesak, koji je namijenjen Prvostupanjskom sudu, greškom podnesen tajniku Suda, on ga bez odgode upućuje tajniku Prvostupanjskog suda; jednako tako, ako je tužba ili neki drugi podnesak, koji je namijenjen Sudu, greškom podnesen tajniku Prvostupanjskog suda, on ga bez odgode upućuje tajniku Suda.

Ako Prvostupanjski sud utvrdi da nije nadležan provoditi postupak i odlučivati u predmetu koji je u nadležnosti Suda, upućuje taj predmet Sudu; ako Sud utvrdi da neki predmet pripada u nadležnost Prvostupanjskog suda, upućuje taj predmet Prvostupanjskom sudu, koji se tada ne smije oglasiti nenadležnim.

Ako su pred Sudom i Prvostupanjskim sudom pokrenuti postupci s istim predmetom spora, istim pitanjem tumačenja ili u kojima se ispituje valjanost istog akta, Prvostupanjski sud može nakon saslušanja stranaka suspendirati postupak dok Sud ne donese presudu. Ako je riječ o tužbama radi proglašenja ništavosti istog akta, Prvostupanjski sud također se može oglasiti nenadležnim kako bi o njima odlučio Sud. U slučajevima iz ovog stavka Sud također može odlučiti suspendirati postupak koji je pred njime u tijeku; u tom se slučaju postupak pred Prvostupanjskim sudom nastavlja.

Članak 55.

Tajnik Prvostupanjskog suda dostavlja svim strankama te svim državama članicama i institucijama Zajednica, čak i ako se one nisu uključile u postupak pred Prvostupanjskim sudom, konačne odluke Prvostupanjskog suda, djelomične odluke o meritornim pitanjima te odluke o postupovnim pitanjima glede prigovora nenadležnosti ili nedopuštenosti.

Članak 56.

Protiv konačnih odluka Prvostupanjskog suda i protiv njegovih djelomičnih odluka o meritornim pitanjima te odluka o postupovnim pitanjima glede prigovora nenadležnosti ili nedopuštenosti može se podnijeti žalba Sudu u roku od dva mjeseca od dostave pobijane odluke.

Takvu žalbu može podnijeti bilo koja stranka koja nije uspjela sa svojim zahtjevom u cijelosti ili djelomično. Stranke koje su se uključile u postupak, a koje nisu države članice i institucije Zajednica, mogu podnijeti takvu žalbu samo ako se odluka Prvostupanjskog suda na njih neposredno odnosi.

Osim u predmetima koji se odnose na sporove između Zajednica i njihovih službenika, žalbu mogu podnijeti i države članice i institucije Zajednica koje se nisu uključile u postupak pred Prvostupanjskim sudom. U tom slučaju te države članice i institucije imaju jednak položaj kao i države članice ili institucije koje su se uključile u postupak u prvom stupnju.

Članak 57.

Ako je Prvostupanjski sud odbio prijedlog za uključenje u postupak, podnositelj prijedloga može u roku od dva tjedna od dostave odluke kojom se odbija njegov prijedlog podnijeti žalbu Sudu.

Protiv svih odluka Prvostupanjskog suda donesenih na temelju članka 242., članka 243. ili članka 256. stavka 4. Ugovora o EZ-u, ili na temelju članka 157., članka 158. ili članka 164. stavka 3. Ugovora o EZAE-u, stranke u postupku mogu u roku od dva mjeseca od njihove dostave podnijeti žalbu Sudu.

Povodom žalbe iz prva dva stavka ovog članka provodi se postupak i odlučuje se u skladu s postupkom iz članka 39.

Članak 58.

Žalba podnesena Sudu ograničena je na pitanja prava. Može se podnijeti zbog nenadležnosti Prvostupanjskog suda, zbog povrede postupka kojom se povređuju interesi podnositelja žalbe te zbog povrede prava Zajednice od strane Prvostupanjskog suda.

Žalba samo protiv odluke o naknadi troškova ili o njihovoj visini nije dopuštena.

Članak 59.

Ako se protiv odluke Prvostupanjskog suda podnese žalba, postupak se pred Sudom sastoji od pisanog i usmenog dijela. U skladu s uvjetima utvrđenima u poslovniku, Sud može, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika i stranke, donijeti odluku bez provođenja usmenog postupka.

Članak 60.

Ne dovodeći u pitanje članke 242. i 243. Ugovora o EZ-u ili članke 157. i 158. Ugovora o EZAE-u, žalba nema suspenzivni učinak.

Odstupajući od članka 244. Ugovora o EZ-u i članka 159. Ugovora o EZAE-u, odluke Prvostupanjskog suda kojima se uredba proglašava ništavom stupaju na snagu tek istekom roka iz članka 56. stavka 1. ovog Statuta ili, ako je u tom roku podnesena žalba, od dana njezina odbijanja; međutim, ne dovodeći pritom u pitanje pravo stranke da od Suda zatraži, u skladu s člancima 242. i 243. Ugovora o EZ-u ili člancima 157. i 158. Ugovora o EZAE-u, suspenziju učinaka uredbe koja je proglašena ništavom ili određivanje druge privremene mjere.

Članak 61.

Ako je žalba osnovana, Sud ukida odluku Prvostupanjskog suda. Može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta ili može vratiti predmet na odlučivanje Prvostupanjskom sudu.

U slučaju vraćanja predmeta Prvostupanjskom sudu taj je sud vezan odlukom Suda glede pravnih pitanja.

Ako je žalba koju je podnijela država članica ili institucija Zajednica, koja se nije uključila u postupak pred Prvostupanjskim sudom, osnovana, Sud može, ako to smatra potrebnim, navesti koji se učinci ukinute odluke Prvostupanjskog suda imaju smatrati konačnima za stranke u sporu.

Članak 62.

Ako u slučajevima predviđenima u članku 225. stavcima 2. i 3. Ugovora o EZ-u i u članku 140.a stavcima 2. i 3. Ugovora o EZAE-u prvi nezavisni odvjetnik smatra da je ozbiljno ugroženo jedinstvo ili dosljednost prava Zajednice, može predložiti Sudu da ispita odluku Prvostupanjskog suda.

Prijedlog se mora podnijeti u roku od mjesec dana od objave odluke Prvostupanjskog suda. Sud odlučuje u roku od mjesec dana od primitka prijedloga prvog nezavisnog odvjetnika treba li odluku ispitati ili ne.

Glava V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 63.

Poslovnici Suda i Prvostupanjskog suda sadrže sve odredbe koje su potrebne za primjenu i, ako je potrebno, dopunu ovog Statuta.

Članak 64.

Odredbe poslovnika Suda i poslovnika Prvostupanjskog suda koje se odnose na uređivanje pitanja jezika vrijede sve dok se u ovom Statutu ne usvoje pravila koja uređuju pitanje jezika na Sudu i Prvostupanjskom sudu. Te se odredbe mogu izmijeniti ili staviti izvan snage samo u skladu s postupkom utvrđenim za izmjenu ovog Statuta.

C. PROTOKOLI KOJI SU PRILOŽENI UGOVORU O OSNIVANJU EUROPSKE ZAJEDNICE

PROTOKOL O FINANCIJSKIM POSLJEDICAMA ISTEKA UGOVORA O EZUČ-U I O ISTRAŽIVAČKOM FONDU ZA UGLJEN I ČELIK

VISOKE UGOVORNE STRANKE,

ŽELEĆI riješiti određena pitanja u vezi s istekom Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik (EZUČ),

ŽELEĆI dodijeliti vlasništvo nad sredstvima EZUČ-a Europskoj zajednici,

UZIMAJUĆI U OBZIR želju da se ta sredstva upotrijebe za istraživanje u sektorima koji su povezani s industrijom ugljena i čelika te uzimajući u obzir potrebu da se u vezi s tim predvide određena posebna pravila,

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Ugovoru o osnivanju Europske zajednice:

Članak 1.

1. Sva aktiva i pasiva EZUČ-a koje postoje na dan 23. srpnja 2002. prenose se 24. srpnja 2002. na Europsku zajednicu.
2. Neto vrijednost te aktive i pasive, prikazanih u bilanci stanja EZUČ-a na dan 23. srpnja 2002., ovisno o bilo kojem povećanju ili smanjenju do kojega može doći kao posljedica postupaka likvidacije, smatra se imovinom namijenjenom istraživanju u sektorima povezanim s industrijom ugljena i čelika te se naziva „EZUČ u likvidaciji“. Po okončanju postupka likvidacije ta će se imovina nazivati „Imovina Istraživačkog fonda za ugljen i čelik“.
3. Prihod od te imovine pod nazivom „Istraživački fond za ugljen i čelik“ upotrebljava se u skladu s odredbama ovog Protokola i aktima donesenima temeljem njega isključivo za istraživački rad koji se provodi izvan istraživačkog okvirnog programa u sektorima povezanim s industrijom ugljena i čelika.

Članak 2.

Vijeće, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, usvaja sve mjere potrebne za provedbu ovog Protokola, uključujući ključna načela i primjerene postupke donošenja odluka, posebice radi usvajanja višegodišnjih financijskih smjernica za upravljanje imovinom Istraživačkog fonda za ugljen i čelik te tehničkih smjernica za istraživački program Istraživačkog fonda za ugljen i čelik.

Članak 3.

Osim ako je drukčije predviđeno u ovom Protokolu i u aktima donesenima temeljem njega, primjenjuju se odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

Članak 4.

Ovaj se Protokol primjenjuje od 24. srpnja 2002.

PROTOKOL O ČLANKU 67. UGOVORA O OSNIVANJU EUROPSKE ZAJEDNICE

VISOKE UGOVORNE STRANKE

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Ugovoru o osnivanju Europske zajednice:

Jedini članak

Od 1. svibnja 2004. Vijeće pri usvajanju mjera iz članka 66. Ugovora o osnivanju Europske zajednice odlučuje kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom.

ZAVRŠNI AKT

KONFERENCIJA PREDSTAVNIKA VLADA DRŽAVA ČLANICA održana u Bruxellesu 14. veljače 2000. kako bi zajedničkom suglasnošću donijela potrebne izmjene Ugovora o Europskoj uniji, ugovorâ o osnivanju Europske zajednice, Europske zajednice za ugljen i čelik i Europske zajednice za atomsku energiju i određenih s njima povezanih akata, usvojila je sljedeće tekstove:

I. UGOVOR IZ NICE O IZMJENI UGOVORA O EUROPSKOJ UNIJI, UGOVORÂ O OSNIVANJU EUROPSKIH ZAJEDNICA I ODREĐENIH S NJIMA POVEZANIH AKATA

II. PROTOKOLE

- A. Protokol koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i ugovorima o osnivanju Europskih zajednica:
- Protokol o proširenju Europske unije
- B. Protokol koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju:
- Protokol o Statutu Suda
- C. Protokoli koji su priloženi Ugovoru o osnivanju Europske zajednice
- Protokol o financijskim posljedicama isteka Ugovora o EZUČ-u i o Istraživačkom fondu za ugljen i čelik
 - Protokol o članku 67. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

KONFERENCIJA je usvojila sljedeće izjave priložene ovom Završnom aktu:

1. Izjavu o europskoj sigurnosnoj i obrambenoj politici
2. Izjavu o članku 31. stavku 2. Ugovora o Europskoj uniji
3. Izjavu o članku 10. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
4. Izjavu o trećem stavku članka 21. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
5. Izjavu o članku 67. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
6. Izjavu o članku 100. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
7. Izjavu o članku 111. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
8. Izjavu o članku 137. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
9. Izjavu o članku 175. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
10. Izjavu o članku 181.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice
11. Izjavu o članku 191. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
12. Izjavu o članku 225. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
13. Izjavu o članku 225. stavcima 2. i 3. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
14. Izjavu o članku 225. stavcima 2. i 3. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
15. Izjavu o članku 225. stavku 3. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
16. Izjavu o članku 225.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice

17. Izjavu o članku 229.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice
18. Izjavu o Revizorskom sudu
19. Izjavu o članku 10.6. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke
20. Izjavu o proširenju Europske unije
21. Izjavu o pragu kvalificirane većine i broju glasova manjine koja može spriječiti donošenje odluka u proširenoj Uniji
22. Izjavu o mjestu sastanaka Europskih vijeća
23. Izjavu o budućnosti Unije
24. Izjavu o članku 2. Protokola o financijskim posljedicama isteka Ugovora o EZUČ-u i o Istraživačkom fondu za ugljen i čelik

KONFERENCIJA je primila na znanje sljedeće izjave koje su priložene ovom Završnom aktu:

1. Izjavu Luksemburga
2. Izjavu Grčke, Španjolske i Portugala o članku 161. Ugovora o osnivanju Europske zajednice
3. Izjavu Danske, Njemačke, Nizozemske i Austrije o članku 161. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechsundzwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στη Νίκαια, στις είκοσι έξι Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of February in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenäkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfærdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

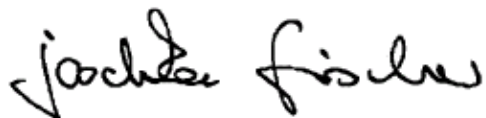
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

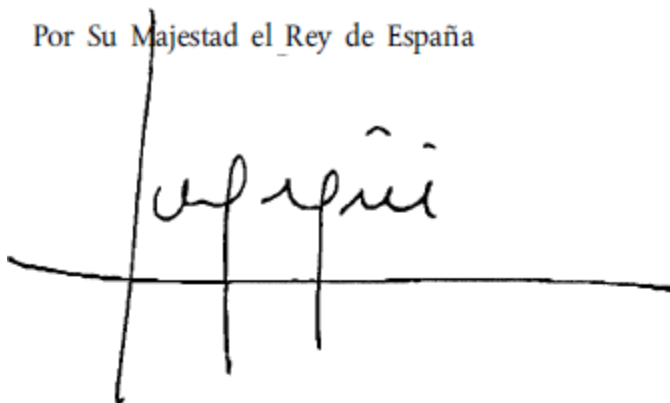
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

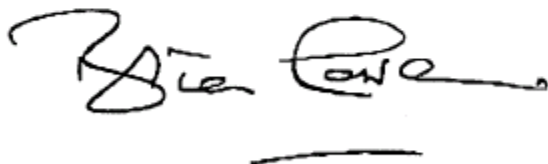
Por Su Majestad el Rey de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Felipe VI', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

Pour le Président de la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Emmanuel Macron', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

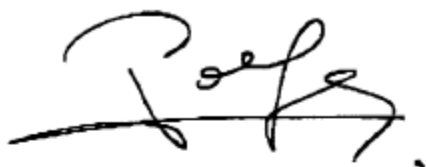
Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Michael D. Higgins', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

Per il Presidente della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Sergio Mattarella', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

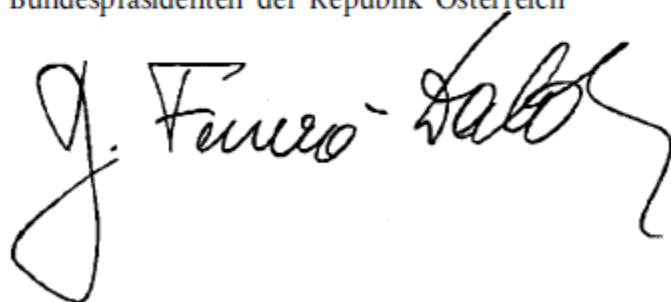
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Boelke', written in a cursive style.

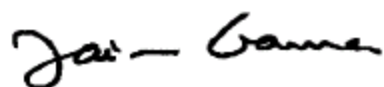
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, reading 'J.J. van Aartsen', written in a cursive style.

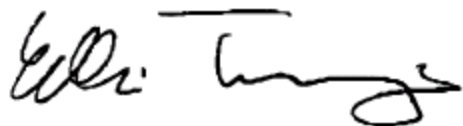
Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading 'J. F. F. F. F. F.', written in a cursive style.

Pelo Presidente da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, reading 'J. J. J. J. J.', written in a cursive style.

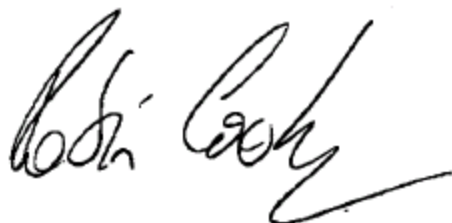
Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Handwritten signature of Sauli Niinistö, the President of Finland, in black ink.

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Handwritten signature of Carl XVI Gustaf, the King of Sweden, in black ink.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

Handwritten signature of Liz Truss, the Prime Minister of the United Kingdom, in black ink.

IZJAVE KOJE JE USVOJILA KONFERENCIJA

1. Izjava o europskoj sigurnosnoj i obrambenoj politici

U skladu s tekstovima o europskoj sigurnosnoj i obrambenoj politici (izvješće Predsjedništva s priložima), koje je Europsko vijeće odobrilo u Nici, cilj je Europske unije da ta politika što prije postane operativnom. Europsko vijeće će u tu svrhu donijeti odluku što je prije moguće u 2001., a najkasnije na svojem sastanku u Laekenu/Bruxellesu, na temelju postojećih odredaba Ugovora o Europskoj uniji. Stupanje na snagu Ugovora iz Nice stoga nije za to preduvjet.

2. Izjava o članku 31. stavku 2. Ugovora o Europskoj uniji

Konferencija podsjeća na sljedeće:

- odluka o osnivanju tijela sastavljenog od državnih odvjetnika, sudaca ili policijskih službenika s jednakim ovlastima dodijeljenima iz svih država članica (Eurojust), čija je zadaća doprinosenje dobroj koordinaciji među nacionalnim tijelima nadležnima za kazneni progon i za pružanje potpore u istragama u predmetima organiziranoga kriminala, predviđena je u zaključcima Predsjedništva Europskog vijeća u Tampereu 15. i 16. listopada 1999.
- Europska pravosudna mreža uspostavljena je Zajedničkom akcijom 98/428/PUP koju je Vijeće donijelo 29. lipnja 1998. (SL L 191, 7. 7. 1998., str. 4.).

3. Izjava o članku 10. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija podsjeća da dužnost lojalne suradnje, koja proizlazi iz članka 10. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i koja uređuje odnose između država članica i institucija Zajednice, uređuje i odnose među samim institucijama Zajednice. Što se tiče odnosa među tim institucijama, Europski parlament, Vijeće i Komisija mogu sklapati međuinstitucionalne sporazume ako se u okviru dužnosti lojalne suradnje pokaže potreba da se olakša primjena odredaba Ugovora o osnivanju Europske zajednice. Takvi sporazumi ne smiju mijenjati ni dopunjavati odredbe Ugovora i mogu se sklapati samo uz suglasnost tih triju institucija.

4. Izjava o trećem stavku članka 21. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija poziva institucije i tijela iz trećeg stavka članka 21. odnosno članka 7. da osiguraju da se odgovor na svaki pisani zahtjev građanina Unije daje u razumnom roku.

5. Izjava o članku 67. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Visoke ugovorne stranke suglasne su da Vijeće u odluci koju treba donijeti na temelju druge alineje članka 67. stavka 2.:

- odluči da će od 1. svibnja 2004. odlučivati u skladu s postupkom iz članka 251. pri usvajanju mjera iz članka 62. stavka 3. i članka 63. stavka 3. točke(b)
- odluči da će od dana kada se postigne dogovor o području primjene mjere u odnosu na osobe koje prelaze vanjske granice država članica odlučivati u skladu s postupkom iz članka 251. pri usvajanju mjera iz članka 62. stavka 2. točke (a) .

Osim toga Vijeće će nastojati da se postupak iz članka 251. od 1. svibnja 2004. ili što je prije moguće nakon tog dana primjenjuje na ostala područja obuhvaćena glavom IV. ili na dijelove tih područja.

6. Izjava o članku 100. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija podsjeća da odluke vezano uz financijsku pomoć, koje su predviđene u članku 100. i koje su u skladu s pravilom zabrane sanacije („no bail-out“) utvrđenim u članku 103., moraju biti u skladu s financijskom perspektivom za razdoblje 2000.-2006., a posebice sa stavkom 11.

Međuinstitucionalnog sporazuma od 6. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini i poboljšavanju proračunskog postupka, te s odgovarajućim odredbama budućih međuinstitucionalnih sporazuma i financijskih perspektiva.

7. Izjava o članku 111. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija je suglasna da postupci moraju biti takvi da svim državama članicama u području eura omogućuju potpunu uključenost u sve faze pripremanja stajališta Zajednice na međunarodnoj razini u pogledu pitanja koja su od posebne važnosti za ekonomsku i monetarnu uniju.

8. Izjava o članku 137. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija je suglasna da svi izdaci na temelju članka 137. terete rubriku 3. financijske perspektive.

9. Izjava o članku 175. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Visoke ugovorne strane odlučne su da pobrinuti se da Europska unija ima vodeću ulogu u promicanju zaštite okoliša u Uniji te na međunarodnoj razini pri ostvarivanju globalnih napora s istim ciljem. Pri ostvarivanju tog cilja trebaju biti u potpunosti upotrijebljene sve mogućnosti koje nudi Ugovor, uključujući korištenje poticaja i instrumenata koji su tržišno orijentirani i namijenjeni promicanju održivog razvoja.

10. Izjava o članku 181.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija potvrđuje da ne dovodeći u pitanje druge odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice platnobilančna pomoć trećim zemljama ne ulazi u područje primjene članka 181.a.

11. Izjava o članku 191. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija podsjeća da odredbe članka 191. ne podrazumijevaju bilo kakav prijenos nadležnosti na Europsku zajednicu i da ne utječu na primjenu odgovarajućih nacionalnih ustavnih odredaba.

Sredstva za političke stranke na europskoj razini osigurana iz proračuna Europskih zajednica ne smiju se upotrebljavati za financiranje, neposredno ili posredno, političkih stranaka na nacionalnoj razini.

Odredbe o financiranju političkih stranaka primjenjuju se, na istoj osnovi, na sve političke snage zastupljene u Europskom parlamentu.

12. Izjava o članku 225. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija poziva Sud i Komisiju da što je prije moguće cjelovito razmotre podjelu nadležnosti između Suda i Prvostupanjskog suda, posebice u odnosu na izravne tužbe, i da dostave odgovarajuće prijedloge koje će nadležna tijela moći ocijeniti čim Ugovor iz Nice stupi na snagu.

13. Izjava o članku 225. stavcima 2. i 3. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija smatra da bi bitne odredbe u pogledu postupka ispitivanja iz članka 225. stavaka 2. i 3. trebale biti utvrđene u Statutu Suda. Te bi odredbe posebice trebale definirati:

- ulogu stranaka u postupku pred Sudom radi zaštite njihovih prava
- učinak postupka ispitivanja na izvršivost odluke Prvostupanjskog suda
- učinak odluke Suda na spor među strankama.

14. Izjava o članku 225. stavcima 2. i 3. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija smatra da bi Vijeće, kada donosi odredbe Statuta potrebne za provođenje članka 225. stavaka 2. i 3., trebalo predvidjeti postupak koji osigurava da se praktično djelovanje tih odredaba ocijeni najkasnije tri godine nakon stupanja na snagu Ugovora iz Nice.

15. Izjava o članku 225. stavku 3. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija smatra da bi Sud u iznimnim slučajevima, kada odluči ispitati odluku Prvostupanjskog suda o prethodnom pitanju, trebao djelovati po hitnom postupku.

16. Izjava o članku 225.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija traži od Suda i Komisije da što je prije moguće pripreme nacrt odluke o osnivanju sudskog zbora nadležnog za donošenje presuda u prvom stupnju za sporove između Zajednice i njezinih službenika.

17. Izjava o članku 229.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Konferencija smatra da članak 229.a ne prejudicira izbor sudskog okvira koji bi se mogao uspostaviti za odlučivanje u sporovima glede primjene akata usvojenih na temelju Ugovora o osnivanju Europske zajednice kojima se ustanovljuju prava industrijskog vlasništva Zajednice.

18. Izjava o Revizorskom sudu

Konferencija poziva Revizorski sud i nacionalna revizijska tijela da poboljšaju okvir i uvjete za međusobnu suradnju istodobno čuvajući vlastitu samostalnost. U tu svrhu predsjednik Revizorskog suda može osnovati odbor za kontakte s predsjednicima nacionalnih revizijskih tijela.

19. Izjava o članku 10.6. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke

Konferencija očekuje dostavu preporuke u smislu članka 10.6. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke u najkraćem mogućem roku.

20. Izjava o proširenju Europske unije¹

Zajedničko stajalište, koje države članice zauzimaju na konferencijama o pristupanju u pogledu raspodjele mjesta u Europskom parlamentu, ponderiranja glasova u Vijeću, sastava Gospodarskog i socijalnog odbora i sastava Odbora regija, odgovarat će sljedećim tablicama za Uniju od 27 država članica.

¹ Tablice u ovoj Izjavi uzimaju u obzir samo one zemlje kandidatkinje čiji su pregovori o pristupanju stvarno započeli.

1. EUROPSKI PARLAMENT

Države članice	Mjesta u EP-u
Njemačka	99
Ujedinjena Kraljevina	72
Francuska	72
Italija	72
Španjolska	50
Poljska	50
Rumunjska	33
Nizozemska	25
Grčka	22
Češka Republika	20
Belgija	22
Mađarska	20
Portugal	22
Švedska	18
Bugarska	17
Austrija	17
Slovačka	13
Danska	13
Finska	13
Irska	12
Litva	12
Latvija	8
Slovenija	7
Estonija	6
Cipar	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ukupno	732

2. PONDERIRANJE GLASOVA U VIJEĆU

Članovi Vijeća	Ponderirani glasovi
Njemačka	29
Ujedinjena Kraljevina	29
Francuska	29
Italija	29
Španjolska	27
Poljska	27
Rumunjska	14
Nizozemska	13
Grčka	12
Češka Republika	12
Belgija	12
Mađarska	12
Portugal	12
Švedska	10
Bugarska	10
Austrija	10
Slovačka	7
Danska	7
Finska	7
Irska	7
Litva	7
Latvija	4
Slovenija	4
Estonija	4
Cipar	4
Luksemburg	4
Malta	3
Ukupno	345

Kada se u skladu s ovim Ugovorom odluke Vijeća usvajaju na prijedlog Komisije, odluke se donose ako je dano najmanje 258 glasova za, koje je dala većina članova.

U drugim slučajevima za usvajanje akata Vijeća potrebno je 258 glasova za, koje su dale najmanje dvije trećine članova.

Član Vijeća može zatražiti da se pri usvajanju odluke Vijeća kvalificiranom većinom provjeri je li države članice koje čine tu kvalificiranu većinu predstavljaju najmanje 62 % ukupnog stanovništva Unije. Ako se pokaže da taj uvjet nije ispunjen, dotična odluka se ne usvaja.

3. GOSPODARSKI I SOCIJALNI ODBOR

Države članice	Članovi
Njemačka	24
Ujedinjena Kraljevina	24
Francuska	24
Italija	24
Španjolska	21
Poljska	21
Rumunjska	15
Nizozemska	12
Grčka	12
Češka Republika	12
Belgija	12
Mađarska	12
Portugal	12
Švedska	12
Bugarska	12
Austrija	12
Slovačka	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litva	9
Latvija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Cipar	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ukupno	344

4. ODBOR REGIJA

Države članice	Članovi
Njemačka	24
Ujedinjena Kraljevina	24
Francuska	24
Italija	24
Španjolska	21
Poljska	21
Rumunjska	15
Nizozemska	12
Grčka	12
Češka Republika	12
Belgija	12
Mađarska	12
Portugal	12
Švedska	12
Bugarska	12
Austrija	12
Slovačka	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litva	9
Latvija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Cipar	6
Luksemburg	6
Malta	5
Ukupno	344

21. Izjava o pragu kvalificirane većine i broju glasova blokirajuće manjine u proširenoj Uniji

U opsegu u kojem do stupanja na snagu novog ponderiranja glasova (1. siječnja 2005.) sve zemlje kandidatkinje, koje su navedene u Izjavi o proširenju Europske unije, ne pristupe Uniji, prag kvalificirane većine će se pomaknuti, u skladu s ritmom pristupanja, s postotka koji je niži od sadašnjeg na najviše 73,4 %. Kada sve gore spomenute zemlje kandidatkinje pristupe, blokirajuća manjina u Uniji od 27 članova povisit će se na 91 glas, a prag kvalificirane većine iz tablice u Izjavi o proširenju Europske unije automatski će se uskladiti.

22. Izjava o mjestu sastanaka Europskih vijeća

Od 2002., jedan sastanak Europskog vijeća po svakom predsjedanju održavat će se u Bruxellesu. Kada Unija bude imala 18 članica, svi sastanci Europskog vijeća održavat će se u Bruxellesu.

23. Izjava o budućnosti Unije

1. U Nici je odlučeno o važnim reformama. Konferencija pozdravlja uspješan završetak Konferencije predstavnika vlada država članica i poziva države članice da što prije ratificiraju Ugovor iz Nice.
2. Konferencija je suglasna da završetak Konferencije predstavnika vlada država članica otvara put proširenju Europske unije i naglašava da će ratifikacijom Ugovora iz Nice Europska unija dovršiti institucionalne promjene koje su potrebne za pristupanje novih država članica.
3. Otvorivši tako put proširenju, Konferencija poziva na temeljitiju i širu raspravu o budućnosti Europske unije. Godine 2001. švedsko i belgijsko predsjedanje, u suradnji s Komisijom i uz sudjelovanje Europskog parlamenta, potaknut će opsežne rasprave sa svim zainteresiranim stranama: predstavnicima nacionalnih parlamenata i svih koji odražavaju javno mnijenje, tj. političkih, gospodarskih i sveučilišnih krugova, predstavnicima civilnog društva itd. Zemlje kandidatkinje bit će uključene u taj proces na načine koji će se naknadno detaljnije odrediti.
4. Nakon izvješća pripremljenog za Europsko vijeće u Göteborgu u lipnju 2001., Europsko vijeće na svojem sastanku u Laekenu/Bruxellesu u prosincu 2001. dogovorit će se o izjavi

koja će sadržavati odgovarajuće inicijative za nastavak ovog procesa.

5. U okviru tog procesa treba, između ostalog, razmotriti sljedeća pitanja:
 - kako uspostaviti i nakon toga pratiti preciznije razgraničenje nadležnosti između Europske unije i država članica u skladu s načelom supsidijarnosti
 - status Povelje o temeljnim pravima Europske unije proglašene u Nici u skladu sa zaključcima Europskog vijeća iz Kölna
 - pojednostavljenje Ugovorâ kako bi se učinili jasnijima i razumljivijima, ali bez promjene njihova smisla
 - uloga nacionalnih parlamenata u europskoj arhitekturi.
6. Razmatranjem gore navedenih tema Konferencija uviđa potrebu za poboljšanje i praćenja demokratskog legitimiteta i transparentnosti Unije i njezinih institucija kako bi se približile građanima država članica.
7. Konferencija je suglasna da se nakon ovih pripremnih koraka 2004. ponovno sazove konferencija predstavnika vlada država članica, koja bi se posvetila gore navedenim pitanjima radi odgovarajućih promjena Ugovorâ.
8. Konferencija država članica nije nikakva prepreka ni preduvjet procesu proširenja. Štoviše, zemlje kandidatkinje koje dovrše pregovore o pristupanju Uniji bit će pozvane da sudjeluju na Konferenciji. Zemlje kandidatkinje koje ne dovrše pregovore o pristupanju bit će pozvane kao promatrači.
24. Izjava o članku 2. Protokola o financijskim posljedicama isteka Ugovora o EZUČ-u i o Istraživačkom fondu za ugljen i čelik

Konferencija poziva Vijeće da u skladu s člankom 2. Protokola nakon isteka Ugovora o EZUČ-u osigura produženje statističkog sustava EZUČ-a do 31. prosinca 2002. i da zatraži od Komisije da pripremi odgovarajuće preporuke.

IZJAVE KOJE JE KONFERENCIJA PRIMILA NA ZNANJE

1. Izjava Luksemburga

Ne dovodeći u pitanje Odluku od 8. travnja 1965. i u njoj sadržane odredbe i mogućnosti u vezi sa sjedištem institucija, tijela i službi koje treba osnovati, luksemburška je Vlada odlučila da neće zahtijevati sjedište Odbora za žalbe Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i industrijski dizajn), koji će ostati u Alicanteu, čak i ako ti Odbori postanu sudski zborovi u smislu članka 220. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

2. Izjava Grčke, Španjolske i Portugala o članku 161. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

Grčka, Španjolska i Portugal sporazumjeli su se o prelasku na kvalificiranu većinu u članku 161. Ugovora o osnivanju Europske zajednice zbog toga što riječ „višegodišnja“ u trećem stavku znači da će financijska perspektiva koja će se primjenjivati od 1. siječnja 2007. i pripadajući međuinstitucionalni sporazum trajati onoliko koliko i sadašnja financijska perspektiva.

3. Izjava Danske, Njemačke, Nizozemske i Austrije o članku 161. Ugovora o osnivanju Europske zajednice

U vezi s izjavom Grčke, Španjolske i Portugala o članku 161. Ugovora o osnivanju Europske zajednice Danska, Njemačka, Nizozemska i Austrija izjavljuju da ta Izjava ne dovodi u pitanje djelovanje Europske komisije, posebice njezino pravo inicijative.